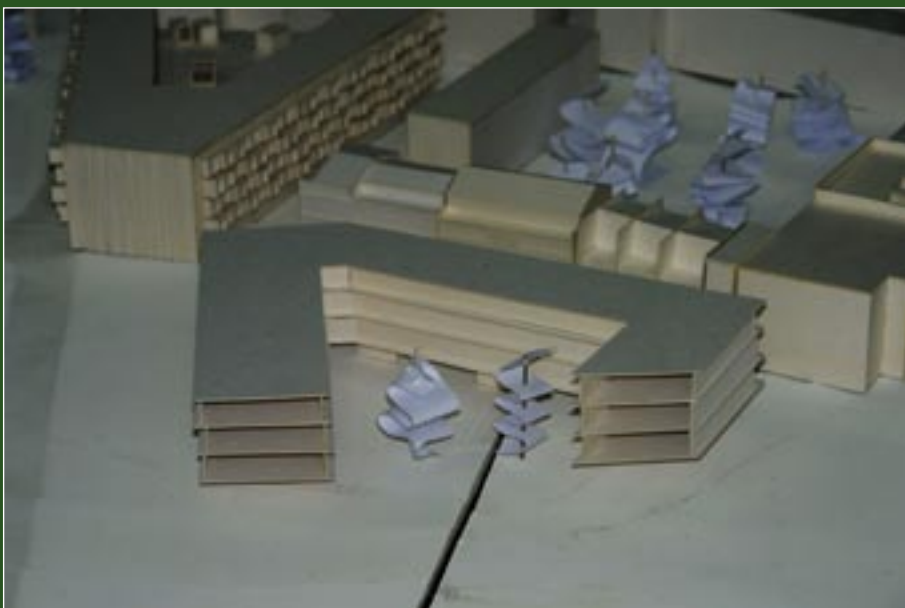


# życie politechniki





# W numerze:

## aktualności

|                                                                                                                        |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Dziewczyny na politechniki! .....                                                                                      | 4  |
| Politechnika Białostocka – najlepsza sportowa uczelnia Podlasia w 2008 roku .....                                      | 8  |
| Z Białegostoku do Suwon... ..                                                                                          | 11 |
| Spotkanie Polsko-Białoruskiej Komisji Międzyrządowej ds. Współpracy Transgranicznej .....                              | 12 |
| „Dostępność informacyjna jako element kreowania turystycznego wizerunku regionu” –<br>otwarte seminarium naukowe ..... | 13 |
| UCI – nowa jednostka Politechniki Białostockiej .....                                                                  | 14 |
| Szkolenie w STATISTICA .....                                                                                           | 15 |
| Kalendarium wydarzeń .....                                                                                             | 16 |
| Zaproszenia .....                                                                                                      | 18 |

## nauka

|                                                                                      |    |
|--------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Światłowodowy specjalne .....                                                        | 20 |
| Czy ministerialny grant pomoże odnaleźć tożsamość Białegostoku? .....                | 22 |
| Kongres IABSE Chicago 2008 i huragan Ike, czyli moja pierwsza wizyta w Ameryce ..... | 25 |
| Potencjał badawczo-rozwojowy Politechniki Białostockiej .....                        | 27 |
| Habilitacje i doktoraty .....                                                        | 28 |

## mieszanka studencka

|                                                                                                         |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Studencka wizja centrum Białegostoku .....                                                              | 29 |
| Praktyka z AIESEC .....                                                                                 | 31 |
| Z Biura Programów Międzynarodowych... ..                                                                | 32 |
| Najlepsze prace dyplomowe absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska<br>nagrodzone! ..... | 33 |
| Konkurs na logo Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej .....                                    | 35 |
| Rozstrzygnięcie konkursu na logo koła naukowego „Forma” .....                                           | 36 |
| Ogólnopolska Konferencja Samorządów Studentów Wydziałów Architektury<br>„KOALICJA MIAST” .....          | 36 |
| Koło „Ciepłownik” w Chłodni Białystok .....                                                             | 37 |
| Rozmaitości .....                                                                                       | 38 |

## 60 lat Politechniki Białostockiej

|                               |    |
|-------------------------------|----|
| Z archiwalnej teki .....      | 41 |
| Pamiętam takie zdjęcia ... .. | 42 |
| ALMARIA zaprasza! .....       | 44 |

## sylwetki

|                                                              |    |
|--------------------------------------------------------------|----|
| Nominacja Belwederska dla prof. Piotra Radziszewskiego ..... | 45 |
| Honoris Causa dla prof. Kaczorka .....                       | 46 |

## varia

|                                                                                              |    |
|----------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Czy potrafimy się dostosować? Kilka refleksji o dydaktyce w Politechnice Białostockiej ..... | 47 |
| Moja pasja – moją pracą – Radio AKADERA .....                                                | 49 |



|                            |                                                                                                                      |
|----------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Życie Politechniki</b>  | Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 1/2009. Nakład: 500 egz.                                                     |
| <i>Redakcja:</i>           | Agnieszka Halicka, Monika Rokicka                                                                                    |
| <i>Współpraca:</i>         | Agnieszka Gierjekiewicz-Wróbel                                                                                       |
| <i>Korekta:</i>            | Magdalena Niedźwiedzka, Monika Rokicka, Agnieszka Halicka                                                            |
| <i>Zdjęcie na okładce:</i> | fot. Dariusz Miszkiewicz (SAF)                                                                                       |
| <i>Zdjęcia:</i>            | Tomasz Jastrzębski, Tomasz Trochimczuk, Paweł Tadejko, Jakub Gwiazdowski (SAF),<br>Bartek Fijołek (SAF), archiwum PB |
| <i>Skład:</i>              | Agencja Wydawniczo-Edytorska Ekopress, Andrzej A. Poskrobko, tel. 0601 311 838                                       |
| <i>Druk okładki:</i>       | Drukarnia Bieldruk                                                                                                   |
| <i>Druk i oprawa:</i>      | Dział Wydawnictw i Poligrafii Politechniki Białostockiej                                                             |
| <i>Wydawca:</i>            | Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 085 746 97 24                                             |
|                            | <b>ISSN 1641-3369</b>                                                                                                |
| <i>Wersja internetowa:</i> | <a href="http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html">http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html</a>              |

## Dziewczyny na politechniki!

**N**a Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej jest ich blisko 64%, na Zarządzaniu około 59%, na Budownictwie i Inżynierii Środowiska 37%, na Mechanicznym 15%, na Informatyce 11%, na Elektrycznym tylko 3%. Tradycyjnie kierunki ścisłe i techniczne nadal zdominowane są przez mężczyzn. Średnia liczba kobiet studiujących na krajowych politechnikach oscyluje wokół 30 proc.

Dlaczego młode kobiety „omijają” studia techniczne? Jak sprawić, by maturzystka, która wykazuje potencjał w naukach ścisłych, zechciała podążać za swoimi zainteresowaniami i spróbowała swoich sił w Politechnice Białostockiej?

Nasza Uczelnia włączyła się do ogólnopolskiej akcji promocyjnej pod hasłem „Dziewczyny na politechniki”. Jest to wspólne przedsięwzięcie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, wyższych szkół technicznych oraz Fundacji Edukacyjnej Perspektywy. Akcja „Dziewczyny na politechniki!” jest nieustającą kampanią promującą studia techniczne i zawody inżynierskie wśród młodych kobiet. Jej kulminacyjnym punktem jest ogólnopolski Dzień Otwarty Tylko Dla Dziewczyn. W tym roku przypadnie on 23 kwietnia.

Z myślą o przyszłych studentkach, Politechnika Białostocka przygotowuje tego dnia w Auli im. prof. Tadeusza Beldowskiego na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska prezentację oferty kształcenia Uczelni, zasady rekrutacji, quizy matematyczne oraz spotkania z ciekawymi absolwentkami i studentkami PB. Następnie dziewczęta zostaną zaproszone do odwiedzin poszczególnych wydziałów, gdzie czekać będą na nie dalsze atrakcje.

O tym, że Dzień Otwarty Tylko Dla Dziewczyn to dobry pomysł na promocję Uczelni i Wydziałów, nie trzeba nikogo przekonywać. W zeszłym roku do akcji przyłączyło się 14 krajowych uczelni technicznych! Oby wspólnymi siłami udało się osiągnąć główny cel akcji: poszerzyć spektrum kierunków studiów, a potem zawodów, na jakie decydują się młode kobiety.



Udział kobiet w ogólnej liczbie studentów na poszczególnych wydziałach Politechniki Białostockiej, stan na 30.11.2008r., sprawozdanie GUS S-10: WA 63,61%; WBiŚ 37,51%; WE 3,31%; WI 10,93%; WM 14,87%; WZ 59,33%; ZWZŚwH 28,81%.

Akcję „Dziewczyny na Politechniki” traktuję tylko w kategoriach sympatycznego apelu do przedstawicielek płci pięknej, nigdy bowiem w Politechnice Białostockiej nie traktowało się kobiet inaczej niż mężczyzn – ani na etapie rekrutacji, ani na etapie studiów, ani w pracy. Naturalnie obserwujemy, że są pewne kierunki techniczne, na których studiuje zdecydowanie mniej kobiet niż na innych. Uczelnia jednak nie prowadziła badań, które upoważniłyby nas do stwierdzenia, że są one bardziej „męskie” niż pozostałe. Z pełną odpowiedzialnością mogę powiedzieć, że na każdym z naszych wydziałów studiuje panie, które radzą sobie doskonale, nierzadko lepiej od swych kolegów, ale jest to często kwestia indywidualnych uzdolnień, predyspozycji i pracowitości. Składa się na to naprawdę wiele czynników.

Politechnika Białostocka z radością przyjmie w poczet swoich studentów każdą maturzystkę, która pragnie zdobyć wykształcenie techniczne (Wydział Architektury, Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Elektryczny, Informatyki, Mechaniczny) lub jest zainteresowana studiami na Wydziale Zarządzania. I zapewniam, że lata spędzone z nami nie będą dla niej stracone, jeśli ze swej strony dołoży ona wszelkich starań, by nie marnować czasu i możliwości, które przed nią staną. Choć patrzę na to z lekkim przymrużeniem oka, cieszę się, że jest taka akcja jak „Dziewczyny na Politechniki” i wszystkie je szczerze zachęcam do odwiedzenia Politechniki Białostockiej w dniu 23 kwietnia. Serdecznie zapraszam do zapoznania się z naszą ofertą dydaktyczną, obejrzenia Uczelni, spotkania z jej pracownikami i studentami.



prof. dr hab. inż. **Tadeusz Citko**,  
JM Rektor Politechniki  
Białostockiej

W naszej Uczelni kobiety obecne były  
od zawsze... (fot. archiwum)

W Politechnice Białostockiej, w roku akademickim 2008/2009, studiuje 13 tysięcy studentów. W tej liczbie, ponad 4 500 to kobiety (dane GUS). Najlepiej widać dziewczęta na kierunkach kształcenia prowadzonych przez Wydział Zarządzania, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Architektury. Na pozostałych wydziałach, gdzie liczba studentek jest mniejsza, ich obecność jest silnie zaznaczona. Na przykład na Wydziale Elektrycznym przewodniczącą Samorządu Studenckiego została Marta Karpiuk, a studiuje tam tylko 3% dziewcząt w stosunku do ogólnej liczby studentów.

To czy ktoś jest dobrym studentem, czy raczej słabszym, nie zależy od płci. Niemniej myślę, że dziewczęta są dokładniejsze i bardziej drobiazgowo podchodzą do wykonywania swoich zadań. Mają także wyższe średnie niż ich koledzy. Prowadzę zajęcia na kierunku budownictwo, gdzie dziewczęta to blisko 1/3 ogólnej liczby studiujących i jestem bardzo zadowolona ze współpracy z nimi. Kieruję pracami dyplomowymi wielu studentek. Jedną z moich podopiecznych zdobyła za swoją pracę magisterską nagrodę PZITB, uważam to za duże wyróżnienie.

dr hab. inż. **Katarzyna Zabielska-Adamska**, Prorektor  
ds. Studenckich i Dydaktyki

Na początku lat 90. dziewcząt decydujących się na uczelnię techniczną było bardzo niewiele. Myślę, że młode kobiety straciły wiarę w to, że zawód inżyniera jest w ich zasięgu. Jednak zmieniła się sytuacja w kraju i zmieniło się także myślenie na temat zawodów technicznych. Dzisiaj w Politechnice Białostockiej dziewcząt jest coraz więcej. Z powodzeniem kończą studia i zdobywają pracę w swoich zawodach. Studia inżynierskie, dla wszystkich, którzy mają jakiegokolwiek zacięcie do nauk ścisłych, są bardzo interesujące. Wykłady teoretyczne poparte są ćwiczeniami praktycznymi w świetnie wyposażonych pracowniach i laboratoriach specjalistycznych. Myślę, że zarówno dla kobiet, jak i mężczyzn, którzy zdecydują się podjąć studia na Politechnice Białostockiej, będzie ciekawym doświadczeniem sprawdzać na własne oczy wiadomości zdobyte z podręczników.

Nasza uczelnia to dobry start w przyszłość. Wydziały Politechniki Białostockiej otrzymują dobre, mocne oceny za dydaktykę. Uzyskanie akredytacji Państwowej Komisji Akredytacyjnej oznacza, że programy nauczania na naszych kierunkach gwarantują najwyższą jakość kształcenia. Potrafimy więc nauczyć zawodu każdego, bez względu na płeć. Serdecznie zapraszam maturzystki do studiowania kierunków technicznych.

mgr inż. **Agnieszka Rusel**,  
absolwentka Wydz. Mechanicznego,  
obecnie pisze doktorat pod kierun-  
kiem prof. dr hab. inż. Franciszka  
Siemieniako oraz pracuje  
w firmie Pronar Sp. z o. o.  
jako specjalista ds. homologacji

### **Czy pamięta Pani moment, w którym zdecydowała się Pani na podjęcie studiów na Politechnice Białostockiej?**

Jak większość moich kolegów z wyborem kierunku studiów zwlekałam do ostatniego momentu. Nauki ścisłe nie sprawiały mi trudności, pomyślałam więc: mechanika? – czemu nie?! Na studia dostałam się na podstawie konkursu świadectw.

### **Jak wspomina Pani studia w PB?**

W ciągu pięciu lat studiów na Wydziale Mechanicznym pojawiało się wiele krytycznych momentów: nieprzespane noce poświęcone projektom; wejściówki, które nieraz kończyły się poprawkami; kolejki na konsultacje, w których miejsce zajmowało się o piątej nad ranem! Dziś wspominam je z nostalgią, jako smaczki studenckiego życia. Najmilszym momentem było uzyskanie dyplomu mgr inż. Ulubione przedmioty nauczania na mechanice?! nie było ich wiele...na niektóre zajęcia uczęszczałam z przyjemnością, na niektóre chodziłam z duszą na ramieniu: np. na laboratorium fizyki. Przez kilka semestrów otrzymywałam stypendium naukowe. Warto studiować w Politechnice! Mechanika jest dość trudną dyscypliną, ale warto wyznaczyć sobie cel i do niego dążyć. Pięć lat studiów to nie tylko „zakuwanie”- to także atmosfera, którą pamięta się przez długie lata. To ludzie, którzy z jednej strony rywalizowali ze sobą, a z drugiej pomagali w ciężkich chwilach.

### **Co można powiedzieć maturzystkom, które mają dobre stopnie z nauk ścisłych, ale boją się, że na studiach technicznych nie poradzą sobie z materiałem?**

Maturzyści, którzy dobrze radzą sobie z matematyką, fizyką i chemią nie powinni bać się Politechniki. Jest dużo materiału do opanowania, ale pomoce naukowe są powszechnie dostępne. Zawsze można liczyć na pomoc kolegów z wyższych roczników. Profesorzy chętnie udostępniają skrypty, artykuły. Studenci nie są więc zdani tylko na siebie. Wystarczy dobre chęci! Politechnika Białostocka to świetny pomysł na początek kariery zawodowej. Absolwenci naszej Uczelni są merytorycznie i psychicznie przygotowani do podjęcia wyzwań współczesnego rynku pracy.

**Marta Karpiuk** – studentka  
czwartego roku studiów stacjonar-  
nych na kierunku elektronika  
i telekomunikacja.  
Wiceprzewodnicząca Uczelnianej  
Rady Samorządu Studentów PB,  
przewodnicząca Wydziałowej Rady  
Samorządu Studentów WE

W klasie maturalnej wiele czasu spędziłam na poszukiwaniu uczelni, która spełniła by moje oczekiwania. Głównymi kryteriami były oferowane specjalizacje oraz odległość od rodzimego Bielska Podlaskiego. Ostatecznie zdecydowałam się na Politechnikę Białostocką. O przyjęciu na studia decydował wtedy konkurs świadectw. Punkty z przedmiotów zdawanych na maturze (język obcy, matematyka – poziom rozszerzony) zapewniły mi satysfakcjonujące miejsce na liście przyjętych na Wydział Elektryczny. Sprawdzając tę listę spostrzegłam, że dziewczyny to mniej niż 10% przyszłych studentów wydziału! Pojawiły się obawy, czy zdołam odnaleźć się w męskim towarzystwie? Pierwszy tydzień na studiach był rzutem na głęboką wodę: matematyka, liczby zespolone, teoria obwodów elektrycznych, abstrakcyjne kreski na grafice inżynierskiej i geometrii wykreślnej, a do tego, gdzie nie spojrzysz sami faceci. Nie zapowiadało się łatwo, na szczęście w grupie

miałam jedną koleżankę. Potem pierwsza sesja, podział na kierunki, wybór specjalizacji. Dziś jestem na czwartym roku studiów stacjonarnych – elektroniki i telekomunikacji na specjalizacji optoelektronika. Brzmi może strasznie, ale optoelektronika to naprawdę fascynująca dziedzina techniki. Same studia też są ciekawe. Materiał jest trudny, ale jak widać na moim przykładzie, do opanowania. W zeszłym roku każda z piątki dziewcząt – studentek elektroniki – otrzymywała stypendium naukowe za wyniki w nauce. W tym roku na kierunku zostałam ja i Ania. Jedna z koleżanek wyjechała na stypendium Erasmus do Danii (ja również planuję taki wyjazd). Dwie kolejne zdecydowały się zakończyć studia na tytule inżyniera i nie kontynuować nauki na studiach magisterskich. Cztery lata... czas leci szybko i myślę, że trzeba maksymalnie wykorzystać możliwości jakie daje nam Uczelnia. Razem z koleżankami obalałyśmy stereotypy, że dziewczyny nie nadają się na wydział elektryczny; że po liceum nie poradzimy sobie na studiach technicznych. Często trzeba po prostu zapomnieć o tym, że jest się kobietą. Zdarzyło się, że kolega z grupy tłumaczył swojej dziewczynie, że „Marta to taki kumpel, tyle że w „spódnicy”. Coś w tym jest... Pomagamy sobie nawzajem nie tylko w sprawach edukacyjnych, ale i organizacyjnych. Cieszę się, że zdecydowałam się na studia techniczne. Podoba mi się to, czego się tu uczę, a zdobyta wiedza i tytuł magistra inżyniera, mam nadzieję, pomogą mi w znalezieniu pracy. Tym bardziej, że ostatnimi czasy wiele mówi się o braku inżynierów na polskim rynku pracy. Polecam wizytę w Politechnice w czasie Dni Otwartych, rozmowę z kolegami studentami i przekonanie się, że programy studiów układane są z myślą o nas. Jeśli ktoś jest dobry z matematyki, lubi fizykę lub przynajmniej ją rozumie, to Politechnika Białostocka jest bardzo dobrym pomysłem na studia. I nie mówię tylko o Wydziale Elektrycznym czy Mechanicznym, bo można świetnie odnaleźć się na studiach na Architekturze, Budownictwie i Wydziale Informatyki.

oprac.: M. Rokicka



Studentka w laboratorium (fot. D. Miszkieł SAF)

# Politechnika Białostocka – najlepsza sportowa uczelnia Podlasia w 2008 roku

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu powstało w 1964 roku przy Wyższej Szkole Inżynierskiej (ówczesna nazwa: *Studium Wychowania Fizycznego*). Rok później grupa studentów i pracowników wspólnie uprawiających siatkówkę i koszykówkę organizuje Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego. Tak rozpoczyna się długoletnia współpraca Studium WFis i AZS ukierunkowana na organizację sportowego życia Politechniki Białostockiej.

Siedzibą Studium jest Akademickie Centrum Sportu. Zajęcia sportowe odbywają się na dwóch halach gier, dwóch siłowniach (w ACS i na Wydziale BiIS), sali sportów walki, tenisa stołowego, aerobiku. Korzystają z nich studenci w ramach zajęć dydaktycznych i fakultatywnych oraz studenci zrzeszeni w sekcjach AZS-u. Chętnych do udziału w sekcjach jest tak wielu, że każdego października kierownik SWFiS mgr Stanisław Piątkowski musi odmówić kilkudziesięciu kandydatom. Sale ACS mają ograniczone możliwości i sekcje sportowe mogą liczyć najwyżej po 18 osób. Tych ograniczeń nie ma w lekkiej atletyce – najmocniejszej sekcji AZS-u.

Akademicki Związek Sportowy  
obchodzi w 2009 r. 100-lecie powstania

**O zadaniach Studium Wychowania Fizycznego i Sportu na rok 2009 z kierownikiem mgr. Stanisławem Piątkowskim rozmawiała Monika Rokicka:**

Działalność Studium WFis można podzielić na trzy piony: sport wyczynowy – czyli treningi AZS; sport w formie rekreacyjnej – czyli prowadzenie zajęć dla studentów oraz organizowanie rekreacji ruchowej dla pracowników Uczelni. Na czym polega współpraca Studium z AZS?

Naszym zadaniem jest organizacja, prowadzenie i finansowanie działalności 14 sekcji sportowych Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej. Pod względem liczbowym jest to największy klub sportowy w województwie podlaskim. Treningi w sekcjach prowadzą doświadczeni trenerzy i nauczyciele Studium. Studenci PB, działający w sekcjach Klubu, regularnie zdobywają medale na Akademickich Mistrzostwach Polski. Wszystkie grupy biorą także udział w rozgrywkach Podlaskiej Akademickiej Ligi Międzyuczelnianej.



Turniej o mistrzostwo  
Politechniki Białostockiej,  
2008 (Galeria Foto AZS PB)

## Czym jest PALM?

Podlaska Akademicka Liga Międzyuczelniana (PALM) jest pomysłem Politechniki Białostockiej, a dokładnie prezesa naszego Klubu AZS, dr. inż. Mirosława Broniewicza. To on opracował regulamin i system rozgrywek organizowanych przez Akademicki Związek Sportowy. Rokrocznie jesteśmy gospodarzami niektórych imprez PALM-u. W tej chwili (23 grudnia – *przypis redakcji*) rozgrywki PALM-u osiągnęły swój półmetek. Nasze siatkarki są pierwsze; koszykarki – różnicą 2 koszy – są za Wyższą Szkołą Wychowania Fizycznego i Turystyki; futsal (*piłka nożna halowa – przypis redakcji*) jest na drugim miejscu; siatkarze na trzecim miejscu *ex aequo*. W zeszłorocznej edycji Podlaskiej Akademickiej Ligi Międzyuczelnianej uczestniczyło łącznie 12 uczelni podlaskich. Najlepszą Sportową Uczelnią Podlasia 2008 została Politechnika Białostocka przed uczelniami sportowymi (Wyższą Szkołą Wychowania Fizycznego i Turystyki) i innymi.

## Czy AZS Politechniki Białostockiej istnieje również na arenie ogólnopolskiej?

U 2007 roku, po podsumowaniu rozgrywek Akademickich Mistrzostw Polski, w kategorii politechnik zajęliśmy przyzwoite 10-te miejsce (na 22 zespoły). Natomiast w rozgrywkach ogólnopolskich, w których startowało ponad 180 uczelni, zajęliśmy dobre 33 miejsce.



XXV Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych w Kolarstwie Górskim, Przesieka 2008 (Galeria Foto AZS PB)

## Mówiliśmy o sporcie wyczynowym, a jakie propozycje ma Studium WFiS dla studentów Politechniki Białostockiej?

W obiektach sportowych Politechniki odbywają się programowe zajęcia wychowania fizycznego. Na studiach pierwszego stopnia jest to 60 godzin. Niestety, nie ma zajęć na studiach II stopnia i studenci na tym cierpią. Część dziekanów, tu chciałbym pochwalić Dziekana Wydziału Informatyki, organizuje jednak dla starszych roczników zajęcia fakultatywne.

## Studenci konkurują w Mistrzostwach Politechniki Białostockiej...

Co roku organizujemy rozgrywki w podstawowych dyscyplinach sportu. W Mistrzostwach PB zmagają się zespoły wydziałowe. Najwięcej zgłoszeń mamy do udziału w rozgrywkach piłki nożnej i siatkówki. Gramy w systemie każdy z każdym. Wydziałowe rozgrywki cieszą się dużą popularnością, zawsze przy sporej publiczności, bo dopingować zawodników przychodzą koledzy i koleżanki z wydziału. Są to prawdziwe imprezy studenckie.

### Akademickie Mistrzostwa Białegostoku, rozgrywki 2009, których gospodarzem będzie SWFiS PB:

1. AMB w Trójbój Siłowym
2. AMB w Ergometrze Wioślarskim
3. AMB w Kolarstwie Górskim
4. AMB w Tenisie Ziemnym
5. Rozgrywki PALM w Piłce Siatkowej

### PALM 2009 – dyscypliny, w których wystąpią drużyny PB:

1. Ergometr wioślarski
2. Piłka siatkowa kobiet i mężczyzn
3. Koszykówka kobiet i mężczyzn
4. Piłka nożna
5. Tenis ziemny
6. Tenis stołowy
7. Piłka nożna halowa
8. Pływanie
9. Lekka atletyka
10. Siatkówka plażowa
11. Kolarstwo górskie
12. Biegi przełajowe

### Akademickie Mistrzostwa Polski 2009, dyscypliny, w których wystąpią drużyny Politechniki Białostockiej:

1. badminton
2. biegi przełajowe
3. ergometr wioślarski
4. kolarstwo górskie
5. lekka atletyka
6. trójbój siłowy
7. koszykówka mężczyzn
8. koszykówka kobiet
9. tenis stołowy
10. piłka nożna
11. judo mężczyzn
12. tenis
13. siatkówka plażowa kobiet
14. siatkówka plażowa mężczyzn
15. futsal
16. piłka siatkowa kobiet
17. piłka siatkowa mężczyzn
18. pływanie

### Zawody odbywają się także w czasie Juwenaliów?

Studium WFiS ma znakomity kontakt z Samorządem Studenckim. Przy okazji Juwenaliów organizujemy z nimi blok sportowy. Służymy pomocą szczególnie w kwestii sędziowania i zapewnienia bezpieczeństwa rozgrywek. W bloku Juwenaliowym znajdują się często ciekawe, paraspportowe konkurencje. Przy okazji ostatniej Studenckiej Jesieni Podlaskiej odbyła się np. konkurencja o nazwie „speed badminton”.

Także przy okazji 10-tego jubileuszu Erasmusa, organizatorzy imprezy, ku naszej radości, zaproponowali współorganizację części sportowej. Do turnieju piłki nożnej halowej wciągnięto aż 5 drużyn tureckich, drużyny portugalskie i dwie drużyny dzieci z domów dziecka. Był to wspólny pomysł integracyjny.

Akademickie Mistrzostwa Polski,  
Poznań 2008 (Galeria Foto AZS PB)



#### Imprezy sportowe dla studentów Politechniki Białostockiej, 2009 :

1. MPB w Tenisie Stołowym
2. MPB w Judo
3. MPB w Koszykówce
4. MPB w Futsalu
5. MPB w Piłce Siatkowej
6. MPB w Wyciskaniu Sztangi Leżąc
7. MPB w Piłce Nożnej
8. MPB w Ergometrze Wioślarskim
9. Blok Sportowy w czasie Dni Wydziałów
10. Blok Sportowy w czasie Juwenalii
11. Mistrzostwa I-go Roku w Koszykówce

### Kto może korzystać z zajęć rekreacyjnych oferowanych przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu?

Z zajęć rekreacyjnych korzystają wyłącznie studenci oraz pracownicy (i członkowie ich rodzin) Politechniki Białostockiej. Są to odpłatne zajęcia kulturystyki i aerobiku. Opłata ma charakter symboliczny, koszt jednego semestru siłowni u nas, w mieście wystarczyłby na dwa tygodnie. Dla pracowników Uczelni proponujemy zajęcia na siłowni (3× w tygodniu), aerobik (2× w tygodniu), futsal oraz siatkówkę.

Co roku, w sezonie zimowym, organizowane są trzy obozy narciarstwa zjazdowego. Doświadczeni instruktorzy gwarantują opanowanie technik zjazdowych już na pierwszym obozie!

### Podsumowanie sportowego roku na Politechnice Białostockiej odbywa się zazwyczaj w klubie GWINT?

Od 10-ciu lat, w czerwcu, podsumowujemy osiągnięcia sekcji działających przy SWFiS. Wręczamy wyróżnienia w plebiscytach, honorujemy wybitnych sportowców. Zazwyczaj jest to uroczystość w klubie, jednak myślimy o tym, żeby tę imprezę uatrakcyjnić.

Dziękuję za rozmowę i życzę wspólnych osiągnięć sportowych w 2009 roku.

Strona internetowa AZS-u: <http://azs.pb.bialystok.pl>

## Z Białegostoku do Suwon...

**W niedalekiej przyszłości studenci i wykładowcy Politechniki Białostockiej będą mogli rozwijać swoje zainteresowania na Kyung Hee University w Korei Południowej.**

**D**nia 8 stycznia Dziekan Wydziału Mechanicznego prof. dr hab. Franciszek Siemieniako oraz Dziekan College of Advanced Technology przy Kyung Hee University zawarli przedwstępną umowę o wymianie i współpracy naukowej.

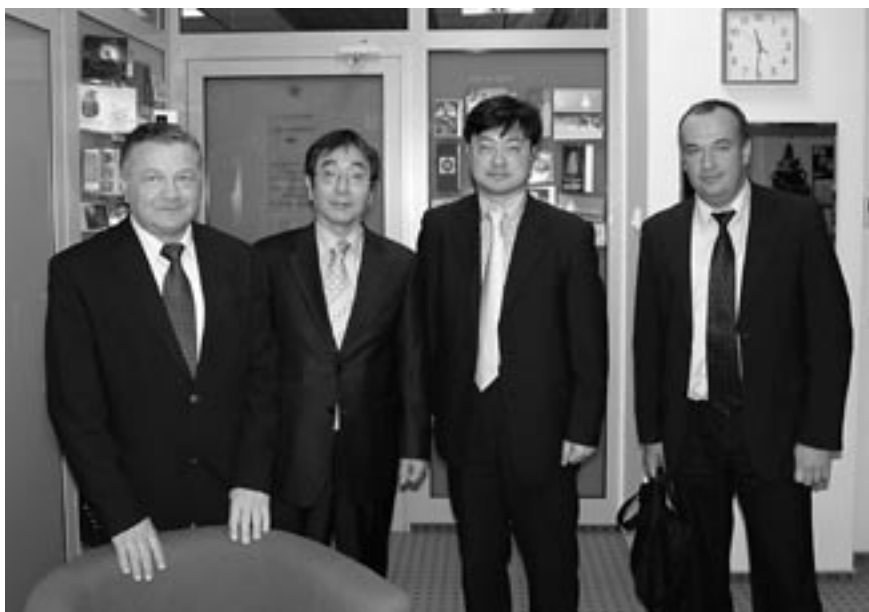
Od ponad 2 lat pracownicy Wydziału Mechanicznego, a w szczególności dr inż. Kanstantin Miatliuk oraz prof. Zdzisław Gosiewski, przy okazji wyjazdów stypendialnych, staży, konferencji i publikacji, współpracowali z naukowcami z Korei. Podpisana na początku stycznia umowa formalizuje te relacje. Strony zobowiązały się w niej do wspierania rozwoju inżynierii mechanicznej, łącznie z systemami mechatronicznymi, pneumatycznymi, dynamiką przedmiotów fizycznych, systemami kontrolnymi i automatycznymi, robotyką i biomechaniką. Współpraca ma obejmować wspólną działalność badawczą, wymianę wykładowców, doświadczeń i publikacji, a także wymianę pracowników naukowych i studentów celem prowadzenia badań, studiów i udziału w programach edukacyjnych. Przedwstępne porozumienie przekształci się wkrótce w bardziej szczegółową umowę.

College of Advanced Technology mieści się w Suwon, 30 km na południe od Seulu. Miasto jest siedzibą Grupy Samsung Electronics oraz znanego z rozgrywek Mundialu 2002 stadionu - Big Bird Stadium. College – odpowiednik naszego wydziału - jest częścią dużego prywatnego Kyung Hee University – renomowanego ośrodka nauczania koreańskiej medycyny naturalnej. W skład College'u wchodzi „departamenty”: inżynierii mechanicznej, przemysłowej oraz inżynierii nuklearnej. Do Białegostoku przyjechali Dziekan, doktor Hyo - Seong Lee oraz Kierownik Laboratorium Biomechaniki, profesor Yoon Hyuk Kim.

Koreański Kyung Hee University zawarł umowy o współpracy już z trzema polskimi uczelniami: Uniwersytetem Warszawskim, Politechniką Krakowską oraz Wyższą Szkołą Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego.

oprac.: dr K. Miatliuk, M. Rokicka

Od lewej: Dziekan Wydziału Mechanicznego prof. F. Siemieniako, goście z Korei oraz dr K. Miatliuk (fot. T. Jastrzębski)



# Spotkanie Polsko-Białoruskiej Komisji Międzyrządowej ds. Współpracy Transgranicznej

W dniach 15 i 16 stycznia 2009 w sali konferencyjnej Rektoratu Politechniki Białostockiej odbyło się posiedzenie Polsko-Białoruskiej Podkomisji Gospodarki Przestrzennej, działającej w ramach Polsko-Białoruskiej Komisji Międzyrządowej ds. Współpracy Transgranicznej.

Polska była pierwszym krajem w Europie Środkowej i Wschodniej, który ratyfikował Europejską Ramową Konwencję o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi oraz Europejską Kartę Samorządu Terytorialnego. Miało to miejsce już w 1993 roku i było wyrazem otwartości na wszelkie formy współpracy transgranicznej i międzynarodowej współpracy regionalnej jako szansy na aktywizację regionów przygranicznych. O organizację posiedzenia Ministerstwo Infrastruktury poprosiło jeszcze latem ubiegłego roku Dziekana Wydziału Architektury PB dr hab. inż. arch. Grażynę Dąbrowską-Milewską.

Obecnym na posiedzeniu delegacjom przewodniczyli: Wiceminister Infrastruktury Olgierd R. Dziekoński oraz Pierwszy Zastępca Ministra Architektury i Budownictwa Republiki Białorusi Michał Abramczuk. Podczas posiedzenia wymieniono informacje o działaniach od ostatniego posiedzenia w Brześciu, przedstawiono prezentacje na temat zasadniczych elementów zagospodarowania oraz zamierzeń inwestycyjnych na obydwu obszarach przygranicznych, a także wyniki wcześniejszych wspólnych prac planistycznych nakierowanych na zrównoważony rozwój regionów przygranicznych. Prezentowano koncepcje dalszych wspólnych badań. Strona białoruska wyraziła zainteresowanie opracowaniem Prognozy rozwoju regionów przygranicznych do 2015 roku. W związku z tym Podkomisja zaproponowała powołanie zespołów roboczych. Ustalono intensywny harmonogram prac na kolejne 3 miesiące zmierzających do zorganizowania pracy nad tym opracowaniem. Ustalono, że kolejne posiedzenie Podkomisji odbędzie się w drugiej połowie roku na terytorium Republiki Białorusi.

Pod nieobecność Magnificencji Rektora obaj przewodniczący delegacji wraz z Panią Dziekan WA oraz biorącym udział w posiedzeniu prorektorem UwB prof. Markiem Proniewskim spotkali się z Prorektorem PB prof. Lechem Dzienisem. Dyskutowano m.in. kwestię możliwości udziału PB, a w szczególności Wydziału Architektury we wspólnych zamierzeniach.

dr inż. arch. **Bartosz Czarnecki**



# Dostępność informacyjna jako element kreowania turystycznego wizerunku regionu

## – otwarte seminarium naukowe

10 grudnia 2008 roku odbyło się kolejne, szóste już, seminarium naukowe Katedry Turystyki i Rekreacji Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej. Tematem przewodnim seminarium był rozwój internetowych systemów informacji turystycznej. W seminarium uczestniczyli reprezentanci środowiska naukowego, struktur samorządowych województwa podlaskiego, branży turystycznej oraz pracownicy Katedry Turystyki i Rekreacji.

**P**o części referatowej (wystąpienia dr. inż. Romualda Ziółkowskiego – KTiR WZ, Sylwii Grudzińskiej z Podlaskiej Regionalnej Organizacji Turystycznej, Janusza Mroczkowskiego z Departamentu Społeczeństwa Informacyjnego UM w Białymstoku), podczas dyskusji nad wygłoszonymi tezami, próbowano odpowiedzieć na kluczowe pytania dotyczące barier i stymulatorów rozwoju systemów informacji turystycznej. Dyskutowano także na temat dostępności informacyjnej województwa podlaskiego dla turystów z innych części kraju i roli samorządów w poszerzaniu zasobów informacyjnych województwa podlaskiego. Zagadnienia informacji są postrzegane jako istotny bodziec rozwoju turystyki w każdym regionie, również w województwie podlaskim, dlatego też problematyka ta wywołała ożywioną dyskusję. Wnioski końcowe, można sformułować w następujący sposób:

- województwo podlaskie, w zakresie wypełniania bazy danych informacją o zasobach turystycznych, nie odbiega od pozostałych województw, zarówno od względem rozwiązań regionalnych jak również wspierania rozwoju krajowego systemu ISIT 2.0. Jednocześnie można wskazać obszary, w których staje się liderem,
- funkcjonowanie regionalnych internetowych systemów informacji turystycznej nie jest wolne od błędów (m.in. mała selektywność danych, redundancja, niepełność, różna szczegółowość, nieaktualność) i wymaga konsolidacji środowisk akademickich, samorządowych i gospodarczych we wspólnym określeniu priorytetów kierunku rozwoju tych systemów,
- główną przyczyną obniżającą wiarygodność internetowych systemów informacji turystycznej jest niekompletność danych, która jednocześnie obniża funkcjonalność tych rozwiązań i osłabia możliwości kreowania pozytywnego wizerunku regionu, tym samym jej eliminacja staje się bieżącym priorytetem, który może zakończyć się sukcesem tylko w przypadku szerokiego włączenia w te działania środowiska akademickiego, a w szczególności studentów.

dr inż. R. Ziółkowski

Uczestnicy seminarium (fot. M. Rogowska)



# UCI – nowa jednostka Politechniki Białostockiej

Uczelniane Centrum Informatyczne formalnie jest jednym z najmłodszych działów na Politechnice Białostockiej. Zostało powołane na mocy Zarządzenia Rektora Politechniki Białostockiej (nr 80 z 12 grudnia 2008 r.) jako odpowiedź na stale rosnące potrzeby informatyzacji Uczelni. Komórka bezpośrednio podlega Prorektorowi ds. Rozwoju i Współpracy.

## Skład Uczelnianego Centrum Informatycznego:

- mgr Katarzyna Wardzińska – p.o. kierownik, administrator systemu TETA,
- mgr Ewa Skrzyszowska – administrator systemu TETA,
- mgr Rafał Ruła – webmaster, grafik,
- mgr inż. Marek Opacki – administrator systemu USOS oraz SWPD,
- mgr Rafał Pietraszewicz – administrator systemów USOSWeb oraz IRK,
- mgr inż. Tomasz Chyliński – administrator sieci administracji centralnej oraz serwerów,
- mgr inż. Sebastian Sieńko – programista, administrator płatności systemu USOS,
- Kamil Grzegorzczak – specjalista w dziedzinie sprzętu komputerowego.

**Zapraszamy na:**  
**www.uci.pb.edu.pl**

UCI nie rozpoczyna pracy od zera. Nowa jednostka powstała na bazie dotychczasowego Biura ds. Obsługi Informatycznej Uczelni, przejmując całość jego dotychczasowych obowiązków, doświadczenie i zdobytą wiedzę. Skład osobowy komórki został powiększony o nowych pracowników z kolejnych dziedzin informatyki, a na stanowisko kierownika została powołana mgr Katarzyna Wardzińska.

Zespół UCI składa się ze specjalistów niemal wszystkich głównych dziedzin informatyki: począwszy od zagadnień typowo sprzętowych, technologii sieciowych, na zaawansowanym programowaniu kończąc. Podział zadań jest ściśle dopasowany do umiejętności i wynika z bieżącego zapotrzebowania oraz długoterminowych zadań jednostki. Planowane są kolejne wdrożenia systemów w kierunku usprawnienia pracy Uczelni, a także rozwój i ściśle dopasowanie do bieżących warunków obecnie użytkowanych aplikacji. Ponadto UCI współtworzy Strategię Informatyzacji Politechniki Białostockiej oraz opiniuje na prośbę władz Uczelni kwestie związane z informatyzacją.

Do głównych zadań UCI należy wsparcie informatyczne wszystkich działów administracyjnych Uczelni, konserwacja i zarządzanie istniejącymi systemami oraz szeroko rozumiane wsparcie technologiczne. Ponadto UCI wyszło z inicjatywą ścisłej koordynacji działań o charakterze informatycznym na szczeblu międzywydziałowym. Do zadań Centrum należy w szczególności opieka nad kluczowymi dla działania Uczelni systemami, takimi jak TETA – podstawowym programem do zarządzania finansami na Politechnice, USOS – powszechnie używanym systemem obsługi studentów na szczeblu dziekanatów, oraz IRK – popularną Irką, którą poznał każdy student młodszego rocznika podczas rekrutacji na PB. Ponadto UCI opiekuje się główną witryną Politechniki Białostockiej oraz systemami wykorzystywanymi w poszczególnych jednostkach administracyjnych. Do obowiązków Centrum należy również opieka nad sprzętem komputerowym wykorzystywanym w komórkach administracyjnych Uczelni.

Powołanie Uczelnianego Centrum Informatycznego Politechniki Białostockiej jest kolejnym krokiem w rozwoju informatycznym Uczelni.

mgr inż. **S. Sieńko**



od lewej: M. Opacki, S. Sieńko, R. Ruła,  
K. Wardzińska, T. Chyliński, E. Skrzyszowska,  
K. Grzegorzczak; siedzi: R. Pietraszewicz (fot. F. Tagil)

# Szkolenie w STATISTICA

19 grudnia 2009 r. w auli nr 3 Wydziału Elektrycznego odbyło się szkolenie pt. „Wspomaganie statystycznej analizy wyników badań empirycznych w STATISTICA”. Organizatorem spotkania była firma StatSoft oraz Uczelniane Centrum Informatyczne Politechniki Białostockiej.

**S**tudenci oraz pracownicy PB mieli okazję wysłuchać prelekcji na temat zagadnień związanych ze statystyką, takich jak:

- znaczenie statystycznej analizy danych w badaniach empirycznych,
- elementy wstępnej analizy danych,
- statystyczne podejście do weryfikacji hipotez badawczych,
- modelowanie współzależności zjawisk.

Szkolenie cieszyło się dużym zainteresowaniem, licznie przybyli słuchacze sygnalizowali najbardziej ich interesujące tematy, burzliwie dyskutowali. Zaangażowanie uczestników sprawiło, że czas zarezerwowany na szkolenie okazał się stanowczo za krótki. Organizatorzy obiecali więc przeprowadzić dodatkowy kurs. Już teraz do Uczelnianego Centrum Informatycznego można zgłaszać swoje pytania i propozycje warte omówienia podczas przyszłego spotkania.

Politechnika Białostocka wykorzystuje program Statistica do celów dydaktycznych i naukowych. W ramach licencji wszyscy pracownicy i studenci Politechniki mają nieograniczony dostęp do nowoczesnych i zaawansowanych narzędzi statystycznej analizy danych. Licencja gwarantuje również w pełni legalną możliwość wykorzystywania aplikacji zarówno na uczelni jak i na domowych komputerach każdego z użytkowników. Dzięki wersji dwujęzycznej z oprogramowania mogą korzystać również studenci zagraniczni, przebywający w Politechnice. Warto zwrócić uwagę, że licencja zobowiązuje każdą z osób korzystających z aplikacji do wypełnienia elektronicznej karty rejestracyjnej użytkownika oprogramowania Statistica. Karta rejestracyjna dostępna jest na stronie Uczelnianego Centrum Informatycznego: [www.uci.pb.edu.pl](http://www.uci.pb.edu.pl).

mgr inż. S. Sieńko

Szkolenie STATISTICA (fot. R. Pietraszewicz)



# kalendarium wydarzeń

W dniach **17-19.10.2008 r.** w Krakowie, w Nowohuckim Centrum Kultury, odbyła się Międzynarodowa konferencja EUROBIOTECH – *Central European Congress of Life Sciences*. Obrady prowadzone były w języku angielskim w następujących sekcjach: *Medical Biotechnology, Pharmaceutical Biotechnology, Food for life – Nutrigenomics, Animal Biotechnology, Biomaterials, Intellectual Property Rights and Red Biotechnology, Searching for private capital for life sciences' projects*. Konferencja została zorganizowana przez Uniwersytet Jagielloński, Akademię Rolniczą w Krakowie, Targi w Krakowie, Polską Federację Biotechnologiczną, Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Klaster Life Science przy współudziale Słowackiej Akademii Nauk. W konferencji uczestniczyli: prof. dr hab. Stanisław J. Rosochacki i dr Marzena Matejczyk, którzy prezentowali pracę nt.: „*The assessment of usefulness of genetically engineered Escherichia coli strain as a biosensor for genotoxins defection*”. Materiały z konferencji zostały opublikowane w Acta Biochimica Polonica, 55, Supl. 4, 2008, 146, PV.8.

oprac. A. Kowaluk-Krupa

W dniu **28.10.2008 r.** w Warszawie odbyło się seminarium poświęcone szybkim metodom mikrobiologicznym wykrywania i identyfikacji drobnoustrojów. Szkolenie zostało przygotowane przez firmę Merck. Wykłady prowadzone były m.in. przez wybitnych niemieckich naukowców. Politechnikę Białostocką reprezentowali pracownicy Zakładu Biologii Sanitarnej i Biotechnologii: dr inż. Andrzej Butarewicz, Marzenna Andraka i Grażyna Dąbrowska.

oprac. A. Kowaluk-Krupa

W dniach **24-26.11.2008 r.** dr Piotr Klimowicz ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PB uczestniczył w XVII Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Kierunki Doskonalenia Treningu i Walki Sportowej” w Spale. Za plakat pod tytułem „Poziom Przygotowania Techniczno-Taktycznego a Cechy Osobowości w Judo” otrzymał jedno z trzech wyróżnień w Konkursie Młodych Pracowników Nauki.

oprac. P. Klimowicz

Centrum Innowacji i Transferu Technologii PB w ramach działań Punktu Kontaktowego 7 Programu Ramowego Unii Europejskiej przeprowadziło szereg szkoleń: **2-3 grudnia 2008 r.** w sali Rady Wydziału Mechanicznego odbyły się warsztaty pt. „Jak napisać wniosek do 7 Programu Ramowego? Elementy dobrego projektu”. Podczas dwudniowych zajęć, mających na celu zaznajomienie uczestników z wymogami Komisji Europejskiej, przedstawicielka Regionalnego Punktu Kontaktowego w Poznaniu omówiła poszczególne części składowe wniosku projektowego, a także elektroniczny serwis wysyłania wniosków (EPSS). W warsztatach wzięli udział przedstawiciele podlaskich uczelni wyższych oraz Białostockiego Ośrodka Badań i Inicjatyw Społecznych.

Uzupełnieniem grudniowych warsztatów było kolejne szkolenie pt.: „Finansowanie projektów w 7 Programie Ramowym” zorganizowane przez CITT **16 stycznia 2009 r.** również na Wydziale Mechanicznym. Wzięli w nim udział pracownicy administracyjni zajmujący się rozliczeniami finansowymi oraz pracownicy naukowcy uczelni z terenu województwa podlaskiego. Zajęcia teoretyczne i ćwiczenia praktyczne dotyczące rozliczania kosztów projektów oraz sprawozdawczości zostały przeprowadzone przez ekspertów z Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych Unii Europejskiej.

oprac. A. Głuszuk

Dnia **4 grudnia 2008 r.** Politechnika Białostocka uroczyście świętowała swoje 59 urodziny. Zgromadzeni w Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym pracownicy i studenci byli świadkami uroczystych gratulacji z okazji otrzymania nominacji profesorskich z rąk Prezydenta RP. W gronie tym znalazło się 4 profesorów.

Następnie Rektor i Senat dokonali promocji habilitacyjnej. W roku 2008 stopień doktora habilitowanego nadany został w Politechnice Białostockiej po raz pierwszy. Historycznym, pierwszym doktorem habilitowanym nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika został Wiesław Peterson. Gratulacje otrzymało także 7 naukowców, których kolokwia habilitacyjne odbyły się przed radami wydziałów innych polskich uczelni. Kolejnym punktem programu były promocje doktorskie. Stopień naukowy doktora nadano 22 naukowcom, a 10 młodych pracowników nauki obroniło rozprawy doktorskie przed radami wydziałów innych uczelni. Społeczność Politechniki pożegnała też pracowników odchodzących na emeryturę. Szczególnie wzruszające było pożegnanie prof. Andrzeja Królikowskiego – wieloletniego pracownika Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. dr hab. inż. Lech Dzieńis wręczył także odznaczenia „Zasłużony dla Politechniki Białostockiej”. Część oficjalną zakończył występ Chóru Politechniki Białostockiej pod dyrekcją Wioletty Miłkowskiej. Po uroczystości rozpoczął się bankiet, podczas którego Samorząd Studentów PB przeprowadził aukcję prac plastycznych na rzecz wychowanków domu dziecka. Uczestniczący w Święcie Politechniki Białostockiej mogli także podziwiać prace Studenckiej Agencji Fotograficznej.

oprac. A. Halicka



fol. J. Gwiazdowski SAF

Dnia 15 stycznia 2009 r. w Białymstoku odbyło się seminarium nt. „Badania mikrobiologiczne wody – wymagania akredytacyjne” zorganizowane przez firmę Merck. W spotkaniu wzięło udział ok. 50 osób z różnych ośrodków naukowych-badawczych i środowiskowych w Polsce. Politechnikę Białostocką reprezentowali pracownicy Zakładu Biologii Sanitarnej i Biotechnologii: dr inż. Andrzej Butarewicz, mgr inż. Agnieszka Kowaluk-Krupa, Marzanna Andraka i Grażyna Dąbrowska.

oprac. A. Kowaluk-Krupa

Dnia 4 marca 2009 r. odbył się wykład Hansa Ibelingsa na temat współczesnej architektury europejskiej. Hans Ibelings (ur. 1963) jest historykiem architektury i krytykiem, współwydawcą i redaktorem naczelnym dwumiesięcznika „A10 – New European Architecture”. Jego książki, m.in. „Supermodernism. Architecture in the Age of Globalization” i „Un-modern Architecture: Contemporary Traditionalism in the Netherlands”, zdobyły międzynarodową renomę. Podczas wykładu w języku angielskim „Reviewing European Architecture” uznany krytyk mówił na temat współczesnej architektury europejskiej – trendów, osiągnięć i niedostatków.

oprac. W. Niebrzydowski

# zaproszenia

**VII Podlaski Festiwal Nauki i Sztuki odbędzie się w dniach 21-28 kwietnia br.** Wzorem lat ubiegłych imprezy festiwalowe odbywać się będą w uczelniach i instytucjach naukowych, galeriach, muzeach i instytucjach kulturalno-oświatowych naszego regionu. Zostaną zorganizowane wykłady, dyskusje, pokazy doświadczeń, warsztaty interaktywne, spotkania z naukowcami i artystami. Zachęcamy do udziału w Festiwalu. Szczegółowy plan imprez na stronie internetowej: [www.festiwal.wsap.edu.pl/festiwal](http://www.festiwal.wsap.edu.pl/festiwal).

## Chór Polifonia zaprasza:

Chór Polifonia istnieje od kilku lat i co roku zdobywa nagrody w krajowych konkursach i festiwalach. W repertuarze chóru jest muzyka cerkiewna oraz folklorystyczna wschodniosłowiańska. Dyrygentką chóru jest mgr. Marta Zinkiewicz, absolwentka Instytutu Muzykologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Zapraszamy serdecznie pracowników i studentów do wspólnego śpiewania. Można dołączyć do nas w każdej chwili, nie jest konieczna znajomość nut, uczymy się tradycyjnie z pamięci – ale korzystamy z „nowych technologii” – pliki z zapisem melodii dla każdej partii głosowej dostajemy przez Internet do domu, możemy więc z łatwością uczyć się nowych utworów.

Wspólne śpiewanie daje wiele radości i satysfakcji, spotykamy się również na imprezach integracyjnych, jeździmy na festiwale, dzieje się dużo i można spędzić czas „konstruktywnie” i przyjemnie.

Próby odbywają się w każdy poniedziałek w godz. 18.30-20.00 w Klubie Relaks i w Akademiku nr 2. Kontakt z Dyrygentką: [kalinowska@wp.pl](mailto:kalinowska@wp.pl).

opr.: M. Zinkiewicz i A. Borowska

## Wydziały Elektryczny oraz Informatyki zapraszają:

- w dniach 1-3 czerwca br. w Białymstoku i Augustowie odbędzie się **XIX Ogólnopolski Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki**. Tegoroczny Zjazd będzie ważnym wydarzeniem, uświetniającym jubileusze: 60-lecia działalności Politechniki Białostockiej, 60-lecia Wydziału Elektrycznego PB oraz 20-lecia Wydziału Informatyki PB. Strona internetowa zjazdu: [www.zd2009.pb.edu.pl](http://www.zd2009.pb.edu.pl).

## Wydział Informatyki zaprasza:

- w dniach 28-29 marca br. na Wydziale Informatyki odbędzie się **VIII Podlaski Turniej w Programowaniu Zespołowym** o Puchar Dziekana Wydziału Informatyki Politechniki Białostockiej. Turniej jest coroczną imprezą, w ramach której drużyny w kategoriach studentów i uczniów szkół ponadgimnazjalnych rywalizują rozwiązując zadania i problemy algorytmiczne. Startują w nim najlepsze drużyny z Polski i regionu województwa podlaskiego. Organizatorem Turnieju jest Dziekan Wydziału Informatyki Politechniki Białostockiej oraz Koło Wydziału Informatyki Politechniki Białostockiej. Więcej informacji na: [www.kwi.pb.bialystok.pl](http://www.kwi.pb.bialystok.pl).

## Wydział Mechaniczny zaprasza:

- w terminie 3-6 czerwca 2009 r. na V Międzynarodowe Sympozjum **Mechaniki Zniszczenia Materiałów i Konstrukcji** (*The 5th International Symposium on Failure Mechanics of Materials and Structures*). Organizowane siłami Katedry Mechaniki i Informatyki Stosowanej symposium odbędzie się w Augustowie. Podstawowym celem spotkania będzie wszechstronna prezentacja dorobku naukowego ośrodków akademickich i instytutów badawczych, integracja osób ze środowiska naukowego i z przemysłu. Tematyka konferencji łączy w sobie problemy zarówno szeroko rozumianej mechaniki, jak i budowy i eksploatacji maszyn. Przewidziane jest opublikowanie wybranych referatów w pismach: *Journal of Theoretical and Applied Mechanics* (lista filadelfijska) oraz *Acta Mechanica et Automatica*. Oficjalna strona V Sympozjum: [www.mechanika.zniszczenia.pb.edu.pl](http://www.mechanika.zniszczenia.pb.edu.pl).

## Wydział Architektury zaprasza:

- **27 kwietnia br. na wykład arch. Huberta Trammera pt. „SIŁA SŁABOŚCI – Polska jako podręcznik architektoniczny”.** Wykładowi towarzyszyć będzie wystawa pod tym samym tytułem przygotowana przez Stowarzyszenie Niewidzialne Miasto. Hubert Trammer (ur. 1975) jest architektem, publicystą i pedagogiem. Prowadzi zajęcia w Katedrze Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Politechniki Lubelskiej, wcześniej na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej i Politechniki Warszawskiej. Współpracuje m.in. z Muzeum Powstania Warszawskiego, Fundacją Twórców Architektury i miesięcznikiem „Architektura-Murator”. Wygłasza gościnne wykłady, publikuje artykuły o architekturze w piśmie krajowych i zagranicznych. W opinii Trammera najważniejszą przyczyną problemów jest tworzenie architektury w oderwaniu od polskiej rzeczywistości społecznej. W swoim wykładzie pokaże przykłady kreatywności Polaków i umiejętności przekuwania słabości w atuty. Będą to przykłady z dziedzin życia mniej lub bardziej związanych z architekturą. Na niektórych z nich architekci mogą uczyć się przez analogię, zaś inne mogłyby stać się punktem wyjścia wprost do interesującej architektury. Pokaże też dzieła polskiej i zagranicznej architektury, które swą jakością zawdzięczają osadzeniu w rzeczywistości społeczno-gospodarczej. Kilka spośród najistotniejszych przykładów pochodzi z terenu Białegostoku.
- **22-23 maja br. na IV Konferencję Naukową z cyklu „Mieszkanie XXI wieku. Jakość Środowiska Mieszkaniowego”.** Celem konferencji będzie prezentacja poglądów na temat współczesnej formuły „dobrego” środowiska mieszkaniowego. Więcej informacji o konferencji współorganizowanej przez Wydział Architektury Politechniki Białostockiej, SARP O/Białystok oraz Podlaską Okręgową Izbę Architektów znajdziecie Państwo na stronie internetowej [www.wa.pb.edu.pl](http://www.wa.pb.edu.pl)

## Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska zaprasza:

- **w dniach 21-22 maja br. do Mińska na pierwszą wschodnio-europejską konferencję naukową IWA** (*The International Water Association*) dla młodych uczonych i specjalistów sektora wodnego. Więcej informacji o „IWA 1st Eastern European Regional Young Water Professionals Conference” na stronie wydziału: [www.wb.pb.edu.pl](http://www.wb.pb.edu.pl) (baner).
- **w dniach 7-9 czerwca br. do Rajgrodu na XV Ogólnopolską Konferencję Naukowo-Techniczną z cyklu: „Problemy Gospodarki Wodno-Ściekowej w Regionach Rolniczo-Przemysłowych”.** Celem konferencji, organizowanej przez Katedrę Systemów Inżynierii Środowiska oraz Fundację Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych, jest prezentacja problemów naukowo-technicznych, rezultatów badań doświadczalnych oraz wdrożeń na terenach rolniczo-przemysłowych z zakresu: zaopatrzenia w wodę i uzdatniania wody, systemów usuwania i oczyszczania ścieków, gospodarki odpadami, systemów ochrony powietrza, wód, klimatu akustycznego oraz powierzchni ziemi. Konferencja jest jednym z elementów obchodów 60-lecia Politechniki Białostockiej i została objęta patronatem honorowym Rektora Politechniki Białostockiej. Strona internetowa konferencji: [www.ksis.pb.edu.pl/konferencja](http://www.ksis.pb.edu.pl/konferencja).
- **w dniach 18-20 czerwca br. do udziału w II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Mokradła i Ekosystemy Słodkowodne. Funkcjonowanie, Zagrożenia i Ochrona”,** która odbędzie się w Augustowie. Celem konferencji będzie ocena aktualnego stanu mokradeł i ekosystemów słodkowodnych na terenie Polski. Więcej informacji na temat konferencji organizowanej przez: Instytut Biologii UwB, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB oraz Polskie Towarzystwo Hydrobiologiczne, Polskie Towarzystwo Gleboznawcze i Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej, znajdziecie Państwo na stronie: [www.wb.pb.edu.pl](http://www.wb.pb.edu.pl) (baner).

# Światłowody specjalne

O potrzebie skonstruowania światłowodu optycznie aktywnego oraz innych tematach projektu rozwojowego MNiSW pt.: „Opracowanie podstaw technologii światłowodów specjalnych”, realizowanego w Katedrze Promieniowania Optycznego Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej pisze prof. dr hab. inż. Jan Dorosz.

## Dlaczego światłowód?

Powstawanie nowych urządzeń optoelektronicznych byłoby niemożliwe bez ciągłego poszukiwania odpowiednich materiałów i doskonalenia procesów technologicznych, prowadzących do wytwarzania światłowodów o coraz bardziej skomplikowanych strukturach, a co za tym idzie, o niestandardowych właściwościach.

Światłowód jest konstrukcją optyczną, przenoszącą falę elektromagnetyczną drogą wielokrotnych odbić. Jest to możliwe dzięki zjawisku całkowitego wewnętrznego odbicia na granicy dwóch ośrodków, które sprawia, że światło pozostaje „uwięzione” we włóknie optycznym. Dlatego, każdy światłowód musi być zbudowany z co najmniej dwóch materiałów o różnych współczynnikach załamania światła.

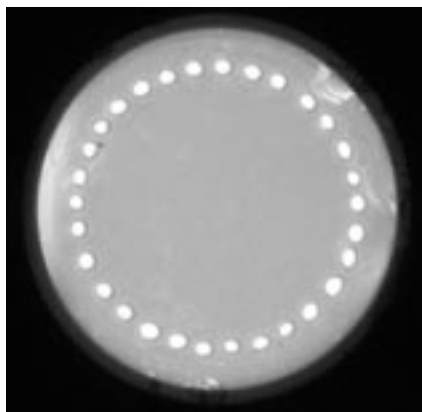
Światłowód ma wiele zalet, które głównie wynikają z tego, że zbudowany jest on z materiałów dielektrycznych, wskutek czego: nie generuje zakłóceń w otoczeniu zewnętrznym, wyklucza możliwość zwarcia elektrycznego, utrudniony (praktycznie niemożliwy) jest podsłuch przesyłanych danych, jest odporny na zakłócenia i przesłuchy elektromagnetyczne, nie powoduje iskrzenia. Jego kolejne zalety to: szerokie pasmo transmisyjne, duża szybkość transmisji, mała średnica i masa, niski koszt.

Cechy materiałów tworzących światłowód, niedoskonałości metod wytwarzania oraz warunki, w jakich realizowana jest transmisja sprawiają, że światłowód, mimo wszystko, nie jest ośrodkiem idealnym i obarczony jest wadami, do których należą: tłumienie, którego skutkiem są straty mocy optycznej transmitowanego sygnału; dyspersja, powodująca poszerzenie czasowe impulsów (telekomunikacja) i degradację barwy przenoszonego strumienia świetlnego (istotne np. w medycznych urządzeniach oświetlających i przenoszących obraz); nieliniowość optyczna (zależność współczynnika załamania światła od natężenia promieniowania optycznego) powodująca zniekształcenia transmitowanych impulsów.

Pomimo wymienionych wad, światłowód jest ośrodkiem o możliwościach zdecydowanie przewyższających inne, wcześniejsze rozwiązania (kable miedziane, oświetlacze medyczne wykorzystujące miniaturowe żarówki), dając jednocześnie szanse budowy nowych urządzeń, wykorzystywanych w różnych dziedzinach życia. Główne obszary zastosowań światłowodów to telekomunikacja (np. kabel światłowodowy), aparatura medyczna (np. endoskop), automatyka i robotyka (np. czujniki światłowodowe), technika wojskowa (np. noktowizor).

## Światłowód optycznie aktywny

Dynamiczny rozwój optoelektroniki zmusza do opracowania źródeł promieniowania laserowego w coraz szerszym zakresie widma. Wzmacniacze i lasery włóknowe dużej mocy ze względu na wyróżniające je właściwości takie jak: wysokie wzmocnienie, niski próg wzbudzenia, duża sprawność, doskonała jakość wiązki oraz dobre właściwości termiczne są przedmiotem intensywnych prac badawczych. Niestety, w procesach generacji monoimpulsów o bardzo dużych mocach szczytowych w znaczącym stopniu występują zjawiska ograniczające efektywną pracę tych układów.



Przekrój wytworzonego włókna o 30 aktywnych optycznie rdzeniach domieszkowanych

Prof. **Jan Dorosz** – kierownik Katedry Promieniowania Optycznego nad światłowodami pracuje od 1978 roku. Jest autorem ponad 150. publikacji i 11 patentów z zakresu technologii i zastosowań światłowodów. Jest członkiem *The International Society for Optical Engineering* (SPIE), prezydium Polskiego Komitetu Optoelektroniki, Sekcji Optoelektroniki Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN oraz Polskiego Towarzystwa Ceramicznego.

Potrzebne są zatem światłowody aktywne o specyficznej konstrukcji, znacznie różniące się od włókna konwencjonalnego. Światłowód optycznie aktywny to taki, który pobudzany promieniowaniem o jednej długości fali emituje promieniowanie o innej długości fali. **Ten problem jest przedmiotem projektu badawczego rozwojowego MNiSzW Nr R08 022 02 pt.: „Opracowanie podstaw technologii światłowodów specjalnych”, realizowanego w Katedrze Promieniowania Optycznego Wydziału Elektrycznego PB.** Jego celem jest opracowanie podstaw technologii dwóch nowych rodzajów światłowodów optycznie aktywnych:

1. Typu off-set – ze spiralnie mimośrodowo ułożonym aktywnym rdzeniem, co pozwala na zwiększenie objętości rdzenia a przez to uzyskanie wysokiego współczynnika absorpcji promieniowania pompującego. Dodatkowo, struktura światłowodu pozwala na stosowanie sprzęgaczy typu „Y” do pompowania włókna diodami niskiej mocy – rzędu kilku watów. W przypadku takiej konstrukcji optycznie aktywnego włókna proces badawczy obok zagadnień związanych z doborem i syntezą szkieł oraz poszukiwań nowych metod formowania obejmuje także optymalizację parametrów geometrycznych rdzenia – jego mimośrodowości, skoku spirali, oraz średnicy zwoju włókna.
2. Światłowodów wielordzeniowych do układów wykorzystujących efekt fazowania promieniowania (supermod). Sprzęganie wiązek w supermod realizowane jest tu z wykorzystaniem efektu Talbota. W tym przypadku domieszkowane lantanowcami rdzenie rozmieszczone są symetrycznie na obwodzie koła w różnej odległości od osi światłowodu. Celem jest tu opracowanie metody technologicznej, pozwalającej wytwarzać światłowody o takiej strukturze.

Wspólnym etapem badań jest opracowanie szkieł tworzących poszczególne elementy światłowodów (rdzenie, płaszcz, itp.) o wyżej przedstawionych strukturach. Różne są zaś procesy technologiczne, według których te światłowody są wytwarzane.

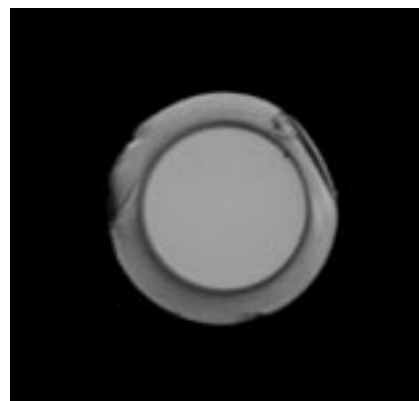
## Spiralny rdzeń światłowodu

Energia impulsu promieniowania laserowego jest określona przez wartość energii zgromadzonej w ośrodku aktywnym. Wielkość energii zgromadzonej zależy od ilości domieszki aktywnej wprowadzonej do szkła rdzeniowego, oraz od rozmiarów (objętości) rdzenia. Zarówno ilość wprowadzonej domieszki, jak i gabaryty rdzenia aktywnego są ograniczone warunkami technologicznymi. Nadto, parametry rdzenia włókna aktywnego – średnica i współczynnik załamania materiału rdzenia powinny spełniać warunek jednodomowości. Jest ogólnie wiadomym, że zwiększenie średnicy rdzenia okupione zostaje zmniejszeniem wielkości apertury numerycznej – różnicy wartości współczynnika załamania rdzenia i płaszcza. W przypadku włókien przeznaczonych do budowy impulsowych źródeł promieniowania – głównie w nanosekundowym reżimie generacji – zmniejszenie apertury numerycznej prowadzi do znaczącego wypromieniowania do płaszcza energii zgromadzonej w rdzeniu co jest spowodowane emisją spontaniczną.

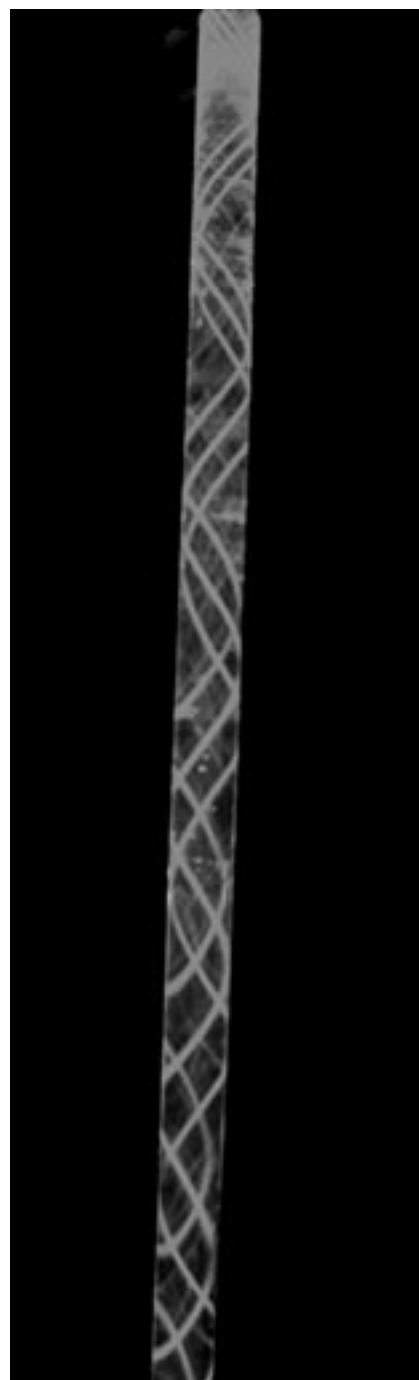
Uformowanie rdzenia światłowodu w kształcie spirali biegnącej wewnątrz cylindrycznego płaszcza redukuje wyżej przedstawione ograniczenia. Można to osiągnąć poprzez obrót wcześniej przygotowanej preformy w trakcie procesu formowania światłowodu. Wytworzony optycznie aktywny światłowód o spiralnym rdzeniu posiada unikalne właściwości pozwalające na użycie go do budowy wzmacniacza włóknowego.

Wytworzone włókno może być użyte do budowy laserów światłowodowych dużej mocy generujących promieniowanie o długości fali 880 nm. Ponadto istnieje możliwość jego aplikacji jako aktywnego ośrodka do budowy laserów wykorzystujących sprzęganie się promieniowania z rdzeni w jeden supermod z wykorzystaniem efektu Talbota.

Lasery włóknowe zbudowane na bazie światłowodów o spiralnym rdzeniu oraz światłowodów wielordzeniowych otwierają nowe możliwości w zakresie projektowania i budowy krótkich laserów włóknowych dużej mocy. Badania są kontynuowane i z pewnością w ich wyniku powstaną kolejne konstrukcje optycznie aktywnych światłowodów specjalnych. [...]



Widok powierzchni czołowej światłowodu



Propagacja wiązki światła w światłowodzie

# Czy ministerialny grant pomoże odnaleźć tożsamość Białegostoku?

z dr Małgorzatą Dolistowską – historykiem sztuki, kierownikiem Pracowni Historii Architektury i Konserwacji Zabytków na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej, autorką licznych prac naukowych i badawczych dotyczących architektury Białegostoku i regionu Polski północno – wschodniej, rozmawia Monika Rokicka.

**Pani Doktor, co kryje się za tajemniczą sygnaturą 4 T07F 021 30?**

Jest to numer mojego grantu, który nosi tytuł „W poszukiwaniu tożsamości miasta. Architektura i urbanistyka Białegostoku w latach 1795-1939”. Dla mnie ten bezosobowy numer ma bardzo konkretny wymiar.

**Jaka jest historia Pani grantu?**

Badania nad architekturą Białegostoku prowadzę od dawna. Początki miały bardzo praktyczny charakter. Lata temu pracowałam w pracowni dokumentacji naukowej PKZ (Pracowni Konserwacji Zabytków). Przygotowywałam tam materiały szczegółowe i prace studialne, których wynikiem były wytyczne i wnioski konserwatorskie do planowanych lub realizowanych prac projektowych. Moje opracowania dotyczyły głównie dziewiętnastowiecznej architektury Białegostoku. Zorientowałam się wówczas, że Białystok XIX-wieczny i z pierwszej połowy XX wieku jest bardzo słabo rozpoznany, znikoma jest zwłaszcza wiedza o zabudowie miasta, jego tkance architektonicznej. Badania były zresztą wówczas bardzo utrudnione i z konieczności mocno zawężone z powodu niedostępności materiałów źródłowych – w większości przechowywanych w archiwach za wschodnią granicą. Do tej problematyki powróciłam w końcu lat 90., pracując już na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej. Początkowo realizowałam tzw. pracę własną i dysponowałam niewielkimi środkami finansowymi. Oczywiście było mi trudno ze skromnego budżetu przeprowadzić kompleksowy program badawczy. W Grodnie, Wilnie, Sankt Petersburgu, Moskwie są ogromne zasoby przebadane wciąż w sposób daleko niewystarczający. Wyjazdy do tamtejszych archiwów są kosztowne. W 2004 r. otrzymałam (w drodze procedury konkursowej) stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej na przeprowadzenie kwerendy zagranicznej. Wyjechałam na miesiąc do jednego z największych archiwów w Europie, do Państwowego Rosyjskiego Archiwum Historycznego w Sankt Petersburgu. Pobyt tam uzmysłowił mi ile nieznanego, ważnego dla historii naszego miasta materiałów, kryją zasoby tego i innych archiwów. Przez miesiąc udało mi się sprawdzić zaledwie niewielki procent odnalezionych źródeł. Wiedziałam, że powinnam tam wrócić, kontynuować rozpoczętą pracę... Zakończyłam i zamknęłam program minimum, realizowany w ramach pracy własnej i złożyłam wniosek o grant. Grant daje szansę, by zrealizować szeroki program badawczy, który trudno sfinalizować z innych środków.

**Bitwa o ministerialne granty nie jest łatwa. Szacuje się, że z puli wniosków nadesłanych na konkurs tylko 30-40 zostaje pozytywnie rozpatrzonych. Czy istnieje szkoła pisania skutecznego wniosku o grant?**

Szczerze mówiąc, nie korzystałam z żadnych instrukcji. Myślę, że kryteria przyznawania grantów są bardzo klarowne. Po prostu trzeba bardzo dobrze uzasadnić swoją aplikację, to z jednej strony, z drugiej – trzeba wykazać się własnym dorobkiem i doświadczeniem. Według mnie ogromnie ważne, a nawet decydujące, jest odpowiednie sprecyzowanie tematu, określenie pola badawczego i przyjętej metody pracy. Myślę, że oprócz naukowej wagi problematyki, oceniana jest także propo-

nowana metodologia, znajomość aktualnego stanu badań – ogólnie mówiąc – pewna dojrzałość naukowa wnioskodawcy.

#### **Czy wysokość Pani grantu była satysfakcjonująca?**

Procedura wniosku obejmuje między innymi sporządzenie kosztorysu, należy dokonać realnej wyceny zamierzeń. W moim przypadku kupno drogiej aparatury czy specjalistycznego oprogramowania nie było konieczne, gros wydatków pochłaniają wyjazdy i pobyty w archiwach. Generalnie uważam, że środki, które mi przyznano w ramach grantu (a przyznano kwotę, o jaką wnioskowałam) były wystarczające dla założonego programu prac, przy czym muszę powiedzieć, że na podstawie wcześniejszych doświadczeń mogłam w miarę precyzyjnie koszty te oszacować. Nie ustrzegłam się też błędów – nastąpiło z mojej strony niedoszacowanie kosztów wydawniczych, które z pewnością będą wyższe od zakładanych, także z powodu ogólnego wzrostu cen w ostatnim czasie, czego już nie przewidziałam.

**Zakończenie grantu wiąże się z wieloma wymogami formalnymi. Ich niedopełnienie może nawet grozić koniecznością zwrotu sumy przyznanego grantu...**

Granty są ogromną szansą, czasem jedyną, by zrealizować swój projekt. Oczywiście sztywne, nieprzekraczalne terminy są bardzo stresujące. Jest optymalnie założony plan badań, z którego trzeba się rozliczyć w sprawozdaniach rocznych. W moim przypadku najwięcej niespodzianek sprawia specyfika pracy. W trakcie kwerendy pojawiają się czasami sprawy zupełnie nieprzewidziane – z toku badań wynika nagle potrzeba ich poszerzenia, to łączy się z przedłużeniem wykonania zadania, które trudno przewidzieć we wcześniej założonym harmonogramie.

W kwestiach formalnych, bieżącej procedurze rozliczania projektu, nieocenioną pomocą służy nasz Dział Nauki, który bardzo skrupulatnie monitoruje przebieg realizacji grantu.



#### **Bada Pani architekturę i urbanistykę Białegostoku w latach 1795-1939. Jak wyglądało wtedy miasto?**

Ikonaografia dziewiętnastowiecznego Białegostoku datuje się od czasu, kiedy miasto zaczęło być fotografowane, czyli od końca XIX wieku, nie licząc wcześniejszych sporadycznych przekazów rysunkowych. Większość historycznych zdjęć i widoków Białegostoku była wielokrotnie publikowana, rzadko pojawiają się nowe materiały. W konsekwencji mamy dość stereotypowy ogląd Białegostoku w XIX wieku i prawie żadnej świadomości obrazu miasta w pierwszej połowie tego stulecia. W trakcie pracy docieram do nowych materiałów, czasem zaskakujących i wręcz fascynujących: projektów domów, fragmentów planów miasta, projektów regulacji. Większość budowli już nie istnieje, jeśli się zachowały – to w bardzo zmienionej formie. Moje zamierzenie jest skromne – staram się odnaleźć i odtwo-

rzyć tę utraconą przestrzeń. Nazwanie, identyfikacja i zwaloryzowanie określonych miejsc, odkrycie ich istoty – wydaje mi się sprawą podstawową.

Badania koncentrują się na rekonstrukcji przestrzeni historycznej miasta, ale zawierają także pytania o jego tożsamość. Integralną częścią tożsamości każdego miejsca jest jego przeszłość. Moim zamiarem jest próba odczytania – nazwijmy to „kodu genetycznego” – miasta, w warstwie materialnej i odnalezienia jego śladów w dzisiejszym Białymstoku. Pozwoli to na wyznaczenie obszarów tożsamości, które wspomogłyby dzisiejszych mieszkańców w odpowiedzi na pytanie: w jakim mieście mieszkają?

**Od piątku (30 stycznia br.) w hali Wydziału Architektury wystawione są prace studenckie przedstawiające wizje projektowe centrum Białegostoku. Jak Pani ocenia te modernistyczne wizje?**

Bardzo się cieszę, że na zajęciach z projektowania podejmowane są tematy dotyczące konkretnych problemów dotyczących współczesnego Białegostoku i przeszłego kształtu jego przestrzeni (w zeszłym roku były to propozycje zagospodarowania nadbrzeży Białej). Najważniejsza dla wszelkich działań dotyczących miasta jest spójna wizja. Miały ją np. władze Białegostoku międzywojennego, które zastały całe kwartały śródmiejskie fatalnej, chaotycznej dziewiętnastowiecznej zabudowy. Kluczem do sukcesu był konsekwentnie przeprowadzany zamysł: Białystok miał być stolicą regionu, ogniskować życie administracyjne i gospodarcze dużej części Polski północno-wschodniej. Podjęto działania planowe, wyraziście porządkujące i określające charakter śródmieścia i podkreślające jego administracyjną rangę. Dzisiaj natomiast wciąż pytamy o centrum miasta, jego kształt i charakter, wciąż brakuje jednorodnej koncepcji.

Propozycje naszych studentów to nowe spojrzenie na wiele kwestii, bardzo interesujące, prowokujące dyskusję. Dyskurs jest ważny, pozwala stronom przedstawić swoje racje, w sporach i rozmowach rodzą się najlepsze pomysły.



**Jakie są Pani marzenia związane z grantem, o którym rozmawiamy?**

Chciałabym, żeby mieszkańcy Białegostoku mieli świadomość tego, jak wyglądało niegdyś ich miasto, jest to bowiem związane z określaniem dzisiejszej jego tożsamości. Mam też skromną nadzieję, że wyniki moich badań przydadzą się miastu i jego projektantom, może w jakimś stopniu pomogą w budowie kształtu przestrzennego przyszłego Białegostoku?

No i bardzo prozaiczne pragnienie, pozostające w sferze marzeń – chciałabym, żeby poziom edytorski planowanej publikacji był na możliwie najwyższym poziomie tak, aby można było wydobyć urodę i walor artystyczny wielu odnalezionych materiałów.

**Szczerze życzę spełnienia tych marzeń i dziękuję Pani za rozmowę.**

# Kongres IABSE Chicago 2008 i huragan Ike, czyli moja pierwsza wizyta w Ameryce

Moją wizytę w Stanach Zjednoczonych, odkładaną w nieskończoność do czasu zniesienia wiz wyjazdowych, przyspieszyło zaproszenie na 17. Kongres IABSE w Chicago.

**I**nternational Association for Bridge and Structural Engineering jest założoną w 1929 roku organizacją zrzeszającą dziś ponad 4 tys. inżynierów budownictwa ze 100 krajów. Członkowie IABSE projektują, budują i zajmują się utrzymaniem mostów oraz innych obiektów inżynierskich. Od kilku lat prezentowałem rezultaty swoich prac na sympozjach i konferencjach IABSE w Szanghaju, Delhi, Kopenhadze i Budapeszcie. Kontakt z ludźmi zaangażowanymi w największe inżynierskie projekty świata wart jest trudów podróży i poświęcenia znacznych, najczęściej niestety prywatnych środków finansowych. Spotkanie IABSE w Chicago (17-19 września 2008 r.) po raz pierwszy miało rangę kongresu, porzuciwszy więc uprzedzenia, ze znacznym finansowym wsparciem Politechniki (opłata konferencyjna i bilet lotniczy), ruszyłem na podbój Ameryki.



fot. 1. Nabrzeżny kampus Layola University

Wrześniowe Chicago przywitało mnie przyjazną temperaturą i czarnymi rapami w tunelu CTA Train – kolei miejskiej. Po pierwszej nocy w hostelu przy Uniwersytecie Layola, pogodowa niespodzianka: tropikalny deszcz przy wysokiej wilgotności i temperaturze powietrza. Jak się okazało były to echa huraganu Ike, który tego poranka uderzył w południowe wybrzeże USA. Kampus Layola University (uczelnię założono w 1870 r.) przylega do wielkiego jak morze Jeziora Michigan. Budynki już nie pierwszej młodości, kościół (fot. 1), obok nowoczesna czytelnia z mnóstwem stanowisk komputerowych. Język polski słyszałem w rozmowach przez komórki, w dopingu drużyny bejsbolowej na szkolnym boisku, a także na placu budowy na terenie kampusu. Nic dziwnego, Chicago jest przecież drugim po Warszawie największym skupiskiem Polaków na świecie!

Nie bez powodu 17. kongres IABSE *Creating and Renewing Urban Structures* zorganizowano w Chicago. Nieustająca rozbudowa miasta opiera się tu o tradycyjne, wyznaczone w XIX wieku osie komunikacyjne łączące port, wysokie centrum i pozostałą, niską część aglomeracji (fot. 2). Najbardziej reprezentacyjna część Chicago – Michigan Avenue, na odcinku nazwanym „złotą milą”, to historia budownictwa wysokiego, która płynnie przechodzi z przeszłości w teraźniejszość i przyszłość.

fot. 2. Trasa z Layola do centrum widziana z 46 piętra John Hancock Tower





fot. 3. Panorama centrum od strony nabrzeża, John Hancock Tower (ciemny, z prawej)

17. Kongres IABSE zebrał 668 uczestników z 54 krajów. Na 486 dostarczonych abstraktów zaakceptowano 328 referatów, z czego 146 przedstawiono w formie prezentacji ustnej, a 95 w formie plakatów. Autorzy referatów reprezentowali 31 krajów, z czego najwięcej z USA – 65 osób, z Chin – 39, Niemiec – 34, Japonii – 13, Hiszpanii, Kanady i Austrii po 10 osób. Z krajów byłego bloku wschodniego skromne, przeważnie jednoosobowe reprezentacje miały: Bułgaria, Węgry, Litwa, Rumunia i Serbia. Polskę reprezentowało 5. autorów. Mieliśmy jedną prezentację ustną: dr. Janusza Tadla z Politechniki Wrocławskiej i cztery prezentacje plakatowe: prof. Henryka Zobla z Politechniki Warszawskiej, dr. Macieja Hildebrandta i dr. Jerzego Onyska z Politechniki Wrocławskiej oraz autora artykułu (fot. 5). Mój referat poświęciłem zastosowaniu metody *Multi Mapping* w analizie trzech bardzo podobnych i zbudowanych w tym samym okresie mostów miejskich, położonych w centrum Białegostoku. Każdy z nich inaczej ulega destrukcji, a zastosowanie właściwej metodologii badawczej pozwala to ukazać.

Podczas inauguracji kongresu, któremu przewodniczył prezydent IABSE prof. Jacques Combault, wręczono, tradycyjnie już, nagrody. *International Award of Merit in Structural Engineering 2008* otrzymał Tom Paulay z Nowej Zelandii, *IABSE Prize 2008* Kaori Fujita z Japonii. Wśród nagrodzonych konstrukcji, *Outstanding Structure Award 2008*, znalazły się: budynek Opery w Kopenhadze i najdłuższy betonowy most łukowy świata Lupu Bridge w Szanghaju.

Największe obiekty inżynierskie świata są projektowane w kilku, może w kilkunastu renomowanych biurach projektowych. Szczegóły techniczne tych wielkich realizacji omawiano w sesji plenarnej i następujących po niej sesjach technicznych, prowadzonych równolegle w trzech salach. Tego typu organizacja sesji często stawała słuchaczy przed trudnym wyborem: czy wysłuchać Wiliama Bakera (partner *Skidmore, Owings & Merrill*), który wystąpił z prelekcją o budowie *Bursh Dubai* – najwyższego budynku świata, czy też zostać na wykładzie o najdłuższym podwieszonym moście świata – chińskim *Sutong Bridge* (rozpiętość głównego przęsła 1088 m). Nowością było anonowanie na salach obrad prezentacji w sesjach plakatowych, co wyraźnie zwiększało ich popularność.

fot. 4. Cloud Gate – rzeźba ze stali nierdzewnej w Millenium Park, symbol 17 Kongresu IABSE



fot. 5. Plakat autora i reprezentant Serbii



Logistycznie Amerykanie zaskoczyli mnie umiarkowaniem: bardzo skromnym *welcome reception* w pobliskim wieżowcu AON-u, a w trakcie kongresu, przerwą na lunch, lecz bez lunchu...obok jest przecież tyle restauracji! Podobno tak właśnie wyglądają amerykańskie konferencje.

Pożegnalny wieczór spędziłem w nieoczekiwanej harmonii architektury i arabskiej muzyki dostępnej tego dnia *for free* w pawilonie koncertowym *Millenium Park*. Podróż do Houston, wykłady w *Shell Global Solutions*, wizyta w NASA i Galvestone świeżo zniszczonym przez huragan Ike – to już materiał na inne opowiadanie.

dr inż. **Aleksander Wawrusiewicz**  
(Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska)

# Potencjał badawczo-rozwojowy Politechniki Białostockiej

## Elektroniczna Baza Danych

Począwszy od stycznia 2009 r. na stronie internetowej [www.eksperci.pb.edu.pl](http://www.eksperci.pb.edu.pl) dostępna jest baza danych, będąca narzędziem promowania potencjału badawczo-rozwojowego Politechniki Białostockiej. Promocja ta możliwa jest na trzech płaszczyznach funkcjonowania bazy.

**W** module *Baza ekspertów* pracownicy naukowcy Politechniki Białostockiej mają możliwość przedstawienia własnego profilu eksperckiego i zaoferowania posiadanej wiedzy w postaci określonego szkolenia, usługi doradczej, ekspertyzy lub w innej, zaproponowanej przez siebie formie.

*Baza laboratoryjna* zawiera informacje o zasobach technicznych Uczelni takich jak aparatura, bądź też specjalistyczne programy i systemy komputerowe. Informacje te są istotne zarówno z punktu widzenia przedsiębiorców poszukujących specjalistycznego sprzętu i oprogramowania w celu wykonania określonego zadania, jak i pracowników Politechniki przygotowujących i realizujących projekty badawcze.

*Baza projektów* prezentuje doświadczenie pracowników naukowych Politechniki Białostockiej w realizacji prac z zakresu określonych dziedzin i obszarów wiedzy.

Baza, na którą składają się trzy wymienione wyżej moduły, jest narzędziem elastycznym, umożliwiającym systematyczną aktualizację zawartych w niej informacji, jak też rozbudowę istniejących encji.

Funkcjonowanie bazy ma służyć usprawnieniu komunikacji między środowiskiem naukowym a przedsiębiorcami i przedstawicielami instytucji publicznych poszukujących do współpracy partnerów - specjalistów w określonej dziedzinie.

Ewa Jańczuk, CITT



Przykładowy widok Bazy ekspertów  
z perspektywy użytkownika bazy

<http://citt.pb.edu.pl/>

## habilitacje doktoraty

## habilitacje

14 stycznia br. na posiedzeniu Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej odbyło się **kolokwium habilitacyjne dr inż. Ireny Fryc** z Katedry Promieniowania Optycznego. W pierwszej części kolokwium kandydatka do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych przedstawiła cel, tezy oraz wyniki swych badań naukowych, które zamieściła w monografii: „Źródło światła o kształtowanej charakterystyce widmowej”, wydanej przez Wydawnictwo Politechniki Białostockiej w grudniu 2006 roku. Po dyskusji nad wykładem habilitacyjnym pt.: „Prawa Grassmanna jako podstawa rachunku kolorymetrycznego i systemów określania barw” oraz dorobkiem naukowym kandydatki, Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej nadała dr inż. Irenie Fryc stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

18 listopada 2008 r. odbyło się **kolokwium habilitacyjne dr. Piotra Banaszuka**. W Instytucie Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach na podstawie rozprawy habilitacyjnej pod tytułem „Wodna migracja rolniczych zanieczyszczeń obszarowych do wód powierzchniowych w zlewni górnej Narwi”, dr Banaszuk uzyskał z wyróżnieniem tytuł doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie kształtowania środowiska, specjalność: ochrona gleb i wód.

## doktoraty

19 listopada 2008 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej odbyła się **obrona pracy doktorskiej mgr. inż. Adama Musiuka** pt. „Optymalizacja topologii i analiza wrażliwości topologicznej statycznie wyznaczalnych kratownic wielowarstwowych w najniekorzystniejszym przypadku obciążenia”. Promotorem pracy był prof. nzw. dr hab. inż. Zenon Rychter.

9 grudnia 2008 r. na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej odbyła się **obrona pracy doktorskiej mgr inż. Jolanty Owerczuk** pt. „Postrzeganie architektury – perspektywa”, w wyniku której uzyskała ona stopień naukowy doktora. Promotorem pracy była prof. dr hab. inż. arch. Maria Misiągiewicz, a recenzentami prof. dr hab. inż. arch. Dariusz Kozłowski i prof. dr hab. inż. arch. Adam Lisik.

15 stycznia br. na Wydziale Elektrycznym PB odbyła się publiczna **obrona rozprawy doktorskiej mgr. inż. Rafała Kociszewskiego** pt.: „Sterowalność i obserwowalność liniowych stacjonarnych układów dodatnich dyskretnych z opóźnieniami”. Promotorem w przewodzie był dr hab. inż. Mikołaj Busłowicz, prof. zw. PB, dr inż. Rafał Kociszewski jest absolwentem Wydziału Elektrycznego PB (kierunek: elektrotechnika, specjalność: automatyka i technika mikroprocesorowa). Zainteresowania naukowe dr. Kociszewskiego wiążą się z analizą i syntezą układów dodatnich, układów ułamkowego rzędu oraz nowoczesnymi (optymalizacyjnymi) metodami sterowania. Jest autorem lub współautorem 18 publikacji o zasięgu krajowym oraz międzynarodowym. Pracuje w Katedrze Automatyki i Elektroniki.

18 lutego 2009 roku na Wydziale Informatyki odbyły się także publiczne **obrony prac doktorskich: mgr inż. Bartosza Sokoła** na temat „Metody wykorzystania stopni swobody testów krokowych w technikach wykrywania uszkodzeń pamięci”, promotor pracy: prof. dr hab. inż. Vyacheslav Yarmolik oraz **mgr. Piotra Hońko** na temat: „Wykrywanie zależności w danych wielo-relacyjnych”, promotor pracy: dr hab. Jarosław Stepaniuk, prof. PB. Obaj Panowie uzyskali stopnie naukowe doktora nauk technicznych w dyscyplinie informatyka.

oprac. prof. M. Dubowski; M. Rokicka

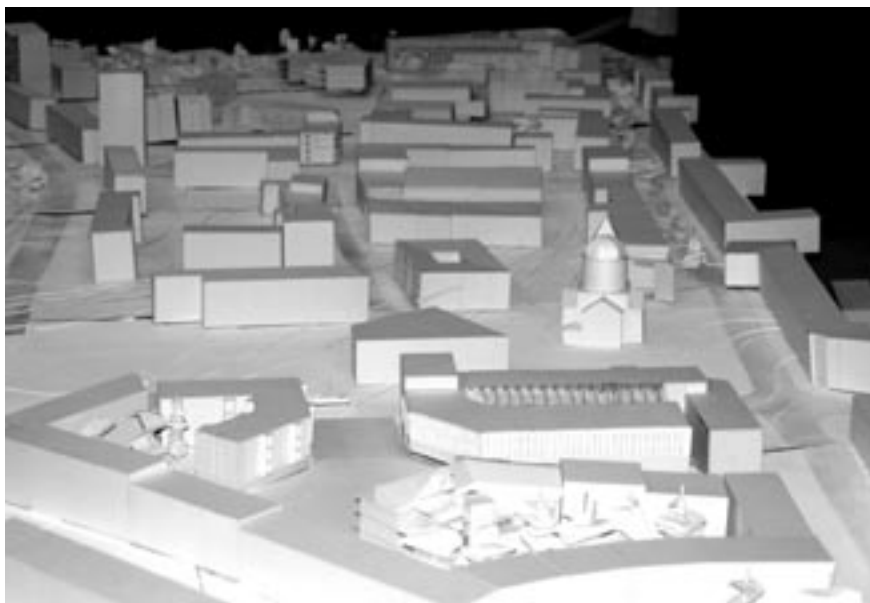
## Studencka wizja centrum Białegostoku

Ukoronowaniem pracy studentów czwartego roku Wydziału Architektury PB w semestrze zimowym '08/09 była wystawa projektu koncepcyjnego zagospodarowania architektoniczno-urbanistycznego ścisłego centrum Białegostoku obejmującego swoim zakresem obszar pomiędzy ulicami: Lipową, Suraską, Kalinowskiego i Krakowską. Od 30 stycznia do 14 lutego w hali Wydziału Architektury można było oglądać studencką wizję przedstawioną w formie olbrzymiej makiety oraz plansz.

**W** roku 2007 studenci kierunku architektura i urbanistyka opracowali projekt *Parku Narodów* dotyczący zagospodarowania bulwarów rzeki Białej, który spotkał się z dużym zainteresowaniem władz miejskich. Zaowocowało to przyspieszeniem prac planistycznych obejmujących ten teren. Tym razem pomysł, aby to studenci zajęli się przestrzenią centrum Białegostoku pojawił się ze strony Urzędu Miasta.

Pierwszy etap prac dotyczył inwentaryzacji stanu istniejącego. Studenci podzieleni na grupy, analizowali uwarunkowania historyczne, strukturę przestrzeni publicznych, stan techniczny budynków, powiązania widokowe, natężenie ruchu kołowego i pieszego. Wyniki analiz i późniejsze wnioski uświadomiły skalę problemu – centrum Białegostoku to zaledwie ulica Lipowa i Rynek Kościuszki. Niestety, ten ciekawy układ przestrzenny, ściśle związany z historią miasta, nie oferuje zbyt wiele poza przypadkowymi lokalami handlowymi i usługowymi oraz barami w partach budynków, a to zbyt mało, by mówić o centrum miasta. Elementem, którego brakuje jest zróżnicowana programowo funkcja przyciągająca mieszkańców – użytkowników przestrzeni publicznej. Obiekty powinny być ze sobą tak kojarzone, by przyciągały różne grupy społeczne. Efektowna i funkcjonalna przestrzeń publiczna powinna bowiem integrować społeczeństwo, inspirować zachowania twórcze, kształtować wrażliwość i poczucie estetyki, pobudzać chęć poznawania świata.

Kolejnym etapem pracy był wewnętrzny konkurs na koncepcję urbanistyczną. Studenci opowiedzieli się za wiodącą ideą, a następnie w systemie warsztatowym doprecyzowali założenia projektowe. Tak powstały plan był podstawą do opracowania indywidualnych projektów architektonicznych. Pracę studentów obserwował i konsultował architekt Zbigniew Baum z departamentu urbanistyki.



fot. T. Jastrzębski

Ideą przewodnią finalnej wersji projektu jest powiązana wewnętrznie struktura przestrzeni publicznych z priorytetem ruchu pieszego. Głównym ciągiem pieszo-jezdny jest ulica św. Mikołaja. Na istniejącym odcinku ukształtowano ją w formie podłużnego placu, będącego przedpołem projektowanych budynków: muzeum ikony, muzeum filmu, kina, aquaparku, szkoły wschodnich sztuk walki, archiwum miejskiego, skateparku, przedszkola o profilu muzycznym. We wnętrzu kwartału przy ratuszu studenci proponują plac z kasynem i towarzyszącą mu restauracją, utworzone w wyniku rozbudowy hotelu Cristal. W kierunku zachodnim ulica Św. Mikołaja została przedłużona do ulicy Krakowskiej, przecinając kolejny ciąg piesz. Stanowi go przedłużenie ulicy Odeskiej, które łączy plac przed budynkiem Opery Podlaskiej z ulicą Waryńskiego. Zwornikiem obu tych przestrzeni jest plac przy zabytkowym budynku szkoły rzemieślniczej, w którym studenci proponują Centrum Sztuki Niezależnej – tworząc napięcie i dialog pomiędzy budynkiem wystawienniczym a szacowną instytucją opery. Ciekawym fragmentem założenia jest kameralny plac artystyczny na tyłach księgarni naukowo-technicznej przy ulicy Lipowej, będący konsekwencją odnalezienia przez studentów w historycznych planach koncepcji utworzenia w tym miejscu rynku. Warto podkreślić, że przedstawiciele Urzędu Miasta już zapowiedzieli wolę wykorzystania tego pomysłu w swoich opracowaniach.

Nad projektem pracowało 45 studentów pod kierunkiem dr. Romualda Loeglera i mgr. Bogdana Pszonaka. Każdy miał swój pomysł na funkcję i przedstawił interesującą koncepcję architektoniczną jednego budynku w centrum Białegostoku. Warto przejść się pustą ulicą św. Mikołaja, zajrzeć do zaniedbanych wnętrz kwartałów i porównać obecny stan ze śmiałymi wizjami projektowymi studentów.

mgr inż. arch. **Bogdan Pszonak**, Wydział Architektury

fot. T. Jastrzębski



AIESEC to międzynarodowa organizacja, łącząca młodych ludzi z całego świata. Studenci, którzy przystąpili do organizacji pracują w grupach, prowadzą własne projekty, a także mają możliwość rozwoju w kierunkach ich interesujących. AIESEC kształtuje w młodzieży takie cechy jak wrażliwość kulturowa, zdolność aktywnego uczenia się, przedsiębiorczość i odpowiedzialność społeczna. Dzięki AIESEC studenci mogą wyjechać na praktyki w różne zakątki świata, poznać siebie i przekonać się, co tak naprawdę chcą zrobić ze swoim życiem. AIESEC oferuje szansę odbycia międzynarodowej praktyki studenckiej w jednym z ponad 100 krajów.

Jeżeli chcesz wyjechać w najbliższym czasie, znasz angielski i chcesz przeżyć przygodę swego życia, zgłoś się do nas.

Każdy zainteresowany wyjazdem na praktykę zagraniczną powinien wypełnić aplikację, która znajduje się na stronie Komitetu Lokalnego Białostok oraz przesłać swój życiorys do Koordynatora ds. Wymiany Wychodzącej. Kolejnymi etapami zakwalifikowania się na wyjazd są: rozmowa z członkiem AIESEC, testy językowe oraz konferencja lokalna, podczas której jest przekazywana podstawowa wiedza na temat praktyk. Wymagana jest znajomość języka angielskiego w stopniu komunikatywnym. Znajomość każdego innego języka obcego jest atutem. Następnie osoby są wpisywane do wewnętrznej bazy praktyk w systemie. Odbywa się proces dopasowywania praktyki z odpowiednim profilem kandydata. W momencie, gdy proces zakończy się sukcesem, załatwiane są formalności związane z wyjazdem. Po przybyciu na miejsce odbywanej praktyki, praktykantem zajmują się osoby z komitetu lokalnego. Każda osoba ponosi koszty administracyjne związane z wpisaniem się do bazy. Organizacja AIESEC oferuje:

- praktyki płatne (menedżerskie, techniczne, edukacyjne). Praktykant dostaje wynagrodzenie za wykonaną pracę, a jego wysokość jest uzależniona od standardu życia w danym kraju.
- praktyki wolontariackie. Jej uczestnicy nie otrzymują wynagrodzenia, ale dostają wyżywienie i zakwaterowanie w miejscu, gdzie ją odbywają.

Więcej informacji o wyjeździe na naszej stronie internetowej [www.bialystok.aiesec.pl](http://www.bialystok.aiesec.pl). Zapraszamy!

Krystian Czupryński, Koordynator Wymiany Wychodzącej  
Kontakt: [krystian.czuprynski@aiesec.net](mailto:krystian.czuprynski@aiesec.net).

### Z praktyki AIESEC skorzystali dwaj studenci Politechniki Białostockiej: Maciej Liszyk i Wojciech Piekutowski. Oto ich relacje:

*Moja praktyka odbyła się w niezależnej od rządu „Fundatia Veritas” w Sighisoara w Transylwanii (Rumunia). Odbyłem ją podczas ostatnich wakacji i trwała 2 miesiące. Organizacja, w której pracowałem, zajmuje się wspieraniem miejscowej ludności poprzez programy edukacyjne dla dzieci z biednych rodzin, zajęcia z języka angielskiego, pomoc dla ludzi starszych i osób niepełnosprawnych.*

*W Fundacji zajmowałem się promocją, stworzyłem częściowo program Public Relations, materiały marketingowe oraz logo dla Cafe International. Przeprowadzałem szkolenia dla pracowników z promocji, komunikacji, mowy ciała, press materials i media relations. Wykorzystałem swoje umiejętności w praktyce i poznałem realia pracy w organizacji pozarządowej. Ogromnym sukcesem mojej praktyki było poznanie samego siebie oraz utwierdzenie się w przekonaniu, że dziedzina Public Relations jest rzeczywiście tym, co chcę w życiu robić.*

*Rumunia jest pięknym krajem z wieloma starymi i uroczymi miastami o ciekawej architekturze. Zwiedziłem m. in. Brasov, Bran, Cluj Napoca i Sighisoara. Ludzie są życzliwi i sympatyczni. Rumuni są przywiązani do tradycji, w telewizji emitowane są specjalne kanały z tradycyjną muzyką i tańcami. Rumuni dużo mówią, a ich język jest bardzo bogaty i poetycki – jedno zdanie można powiedzieć na wiele różnych sposobów.*

**Maciej Liszyk**, student V roku  
Wydziału Zarządzania





**Wojtek Piekutowski**, student  
V roku Wydziału Informatyki

Spędziłem w Helsinkach, w Finlandii prawie 11 miesięcy. Na moje obowiązki składały się: analiza potrzeb i procesów biznesowych firm z sektora finansowego, następnie projektowanie systemów wspomagających je, programowanie i koordynacja pracowników oraz projektu. Podczas praktyki miałem okazję poznać najnowsze technologie tworzenia rozwiązań biznesowych opartych na Internecie. Dodatkowo była to wspaniała okazja do przyjrzenia się firmom działającym w obszarze IT, poznania ich sytuacji i sposobów działania.

Podczas mojej praktyki poznałem wiele osób z całego świata. Najbardziej zdziwiłem się liczbą Chińczyków i innych nacji azjatyckich w porównaniu do reszty obcokrajowców. Zwiedzałem Finlandię oraz poznałem Finów. Z czym ten kraj kojarzy się przeciętnemu Polakowi? Z Nokią i wódką Finlandia. Pewnie niektórzy wymienią też saunę, ale kto wie, jak ważne miejsce pełni ona w tamtejszej kulturze? Sauna to miejsce spotkań, relaksu, a także negocjacji biznesowych. Finlandia to nowoczesny kraj. Można tu znaleźć toalety otwierane za pomocą SMS, czy też pralnie opłacane przez zadzwonienie na specjalny numer.

## Z Biura Programów Międzynarodowych...

W dniach 3-7 listopada 2008 r. uczestniczyłam w Międzynarodowym Tygodniu *The International Week* zorganizowanym przez naszą uczelnię partnerską *Satakunta University of Applied Science* (SAMK) we współpracy z *DIAK University of Applied Sciences* z Finlandii. Do Pori, miejscowości w zachodnio-południowej części Finlandii, zaproszono ponad 60 osób z 20 uczelni europejskich i przeszło 400 członków lokalnej społeczności. *The International Week* rozpoczął się wykładem „*Diving into Multicultural World of European Higher Education*”, który był tylko wstępem do serii interesujących warsztatów i dyskusji panelowych. Zajęcia były zorganizowane w małych grupkach zgodnie z indywidualnym programem uczestników na terenie różnych wydziałów uczelni.

Do najciekawszych, z mego punktu widzenia jako pracownika Biura ds. Współpracy Międzynarodowej, należały warsztaty: *International Mobility i Communicative Skills in Intercultural Situations*, podczas których wymienialiśmy się doświadczeniami z pracy w swoich uczelniach. Rozmawialiśmy m. in. na temat organizacji wymiany studentów i kadry naukowej, a także o korzyściach, które stwarza współpraca międzynarodowa. Zwykła przerwa na lunch była świetną okazją do nawiązania nowych kontaktów partnerskich z przedstawicielami innych szkół wyższych. *Satakunta University of Applied Science* należy do uczelni zapewniających zarówno swoim, jak i zagranicznym studentom bezpłatne studia na wysokim poziomie. Uczelnia oferuje bardzo duży wybór kierunków w języku angielskim i cały czas ta oferta się poszerza, co czyni ją atrakcyjną dla studentów coraz liczniej przybywających na studia z Europy, Azji czy Ameryki Północnej.

Ze studiów w SAMK są również zadowoleni studenci z Politechniki Białostockiej. Aktualnie przebywa tam dwójka naszych studentów z Wydziału Zarządzania w ramach programu Erasmus: Ola Cygler i Rafał Harasimowicz, z którymi spotkałam się, by dowiedzieć się, jakie są ich doświadczenia. Ola i Rafał bardzo pozytywnie oceniają zajęcia prowadzone przez Finów, ich świetną organizację, przyjazne nastawienie do studenta, nowoczesne metody nauczania ukierunkowane na kreatywność i inicjatywę prowadzące do ciągłego rozwoju kompetencji. W ramach wycieczek zorganizowanych przez uczelnię mieli okazję zwiedzić i zapoznać się z organizacją pracy w kilku firmach fińskich. Z pewnością atrakcją była wizyta w firmie światowego potentata sieci komórkowej Nokia Corporation. Ola i Rafał mieszkają w akademiku, w pokojach jednoosobowych. Mają bardzo dobre warunki do nauki, wielu nowych międzynarodowych przyjaciół i są zauroczeniu krainą tysiąca jezior. Nawet po kilkudniowym pobycie można zauważyć, że Finlandia dzięki wieloletnim nakładom finansowym swojego rządu na naukę i badania stała się krajem ludzi wykształconych, przygotowujących młodych ludzi do działań innowacyjnych i przedsiębiorczych.

Krystyna Murawska-Sitko

# Najlepsze prace dyplomowe absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska nagrodzone!

*„Uważam, że taka nagroda wzmacnia poczucie pewności siebie i własnej wartości. Warto być dobrym, bo pracodawcy wyszukują dobrych studentów i oferują im pracę”* powiedziała mgr inż. Anna Werner-Juszczuk, jedna z laureatek konkursu, która już na IV roku studiów podjęła pracę w biurze projektowym.

**K**onkurs PZITB na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska na stałe wpisał się już w kalendarz imprez. Dnia 19 lutego w sali konferencyjnej NOT odbyła się miła uroczystość wręczenia nagród absolwentom roku akademickiego 2007/2008. Przewodnicząca Oddziału PZITB w Białymstoku – mgr inż. Nina Szklennik (nauczyciel akademicki WBiŚ PB) prowadząca uroczystość, podkreśliła rekordową liczbę nadesłanych prac. Komisja Konkursowa pod przewodnictwem Dziekan WBiŚ prof. Józefy Wiater oceniła 13 prac z budownictwa i 10 z Inżynierii i Ochrony Środowiska.

Zgłoszone prace na konkurs otrzymać mogły max 10 pkt-ów. Ostateczna ocena była średnią 3 ocen pośrednich, na którą składały się : w pierwszym etapie – średnia oceny promotora i recenzenta, w drugim – ocena niezależnego recenzenta, w trzecim – średnia oceny członków komisji konkursowej.

Nad prawidłowym przebiegiem prac Komisji czuwały dr inż. Iwona Skoczko – Zastępca Przewodniczącej ds. kierunku Inżynieria i Ochrona Środowiska, dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska – Zastępca Przewodniczącej ds. kierunku budownictwo. Na ich barkach spoczął ciężar organizacji spotkań i liczenia punktów.

Laureatami konkursu zostali absolwenci, których prace uzyskały minimum 9 punktów. Nagrodę specjalną Złotego Promotora Prac Dyplomowych otrzymał dr inż. Mikołaj Malesza, który w historii konkursu wypromował aż 11 nagrodzonych dyplomantów.

Gratulacje dyplomantom i promotorom złożyła Dziekan WBiŚ prof. Józefa Wiater, Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. inż. Katarzyna Zabielska – Adamska oraz przedstawiciele władz wojewódzkich i samorządowych, biznesu i organizacji technicznych. Wręczono nagrody rzeczowe i pieniężne. Organizatorzy złożyli podziękowania sponsorom, bez udziału których konkurs nie miałby należytej oprawy. Szczególne wyrazy wdzięczności skierowane zostały do mecenasów konkursu: firmy Budimex Danwood oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku. Spotkanie zakończyły występ taneczny DanceOFFni i bankiet.

Nagrodzone prace dyplomowe magisterskie absolwentów roku 07/08 (otrzymały od 9.5 do 10 pkt.)

## Kierunek: **Budownictwo**

- mgr inż. Andrzej Baj „Zaprojektować konstrukcję skoczni narciarskiej”, promotor dr inż. Mikołaj Malesza
- mgr inż. Daniel Chałaczkiwicz „Bezkolizyjne przejście dla pieszych – wariantowa konstrukcja tunelu”, promotor dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska
- mgr inż. Magda Gryszkiewicz „Zaprojektować konstrukcję dworca kolejowego”, promotor dr inż. Mikołaj Malesza
- mgr inż. Arkadiusz Benedykt Kowieszka „Odporność betonów z dodatkami mineralnymi na wnikanie chlorków ze środowiska zewnętrznego w warunkach ustalonego przepływu jonów Cl<sup>-</sup>”, promotor dr inż. Marta Kosior-Kazberuk



**Kierunek: Inżynieria i Ochrona Środowiska**

- mgr inż. Anna Werner-Juszczuk „Analiza techniczno-ekonomiczna wykorzystania różnych postaci biomasy jako paliwa”, promotor dr inż. Andrzej Stempniak
- mgr inż. Wioleta Jasiukiewicz „Dynamik zmian ilości odpadów komunalnych w latach 2000-2006 w województwie podlaskim”, promotor dr inż. Izabela Anna Tałałaj

Wyróżnione prace magisterskie absolwentów roku 07/08 (otrzymały od 9.0 do 9.49 pkt.)

**Kierunek: Budownictwo**

- mgr inż. Łukasz Obolewicz „Analiza strefy ochronnej wokół kominów elektrociepłowni w Białymstoku”, promotor prof. dr hab. inż. Valeriy Ezerskiy
- mgr inż. Krzysztof Wielgat „Projekt konstrukcji centrum handlowo-rekreacyjno-usługowego”, promotor dr inż. Mariusz Gnatowski
- mgr inż. Maciej Świrydziuk „Projekt konstrukcji hali produkcyjno-magazynowej z transportem natorowym (sawnice)”, promotor dr inż. Mirosław Broniewicz
- mgr inż. Agnieszka Babulewicz „Ocena stanu technicznego murowanych ścian zewnętrznych zabytku architektury oraz regeneracji ich cech eksploatacyjnych”, promotor prof. dr hab. inż. Valeriy Ezerskiy
- mgr inż. Paweł Modzelewski „Projekt niecki basenu o konstrukcji żelbetowej na pływalni miejskiej”, promotor dr inż. Jolanta Anna Prusiel

**Kierunek: Inżynieria i Ochrona Środowiska**

- mgr inż. Michał Ptak „Modernizacja węzła ciepłego oraz instalacji c.o. i c.w.u. w budynku Szkoły Podstawowej z salą gimnastyczną”, promotor dr inż. Mariusz Adamski
- mgr inż. Agnieszka Klebus „Stan i ochrona rzadkich gatunków roślin naczyniowych na terenie Niecki Gródecko – Michałowskiej”, promotor dr inż. Beata Matowicka

oprac.: A. Halicka

# Konkurs na logo Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej

Samorząd Studentów Politechniki Białostockiej przy współpracy z Kołem Naukowym „Forma” z Wydziału Architektury zorganizował na początku semestru zimowego 2008/2009 konkurs na logotyp Samorządu Studentów. Prace można było składać od 1 października do 15 grudnia 2008.

**D**nia 19 grudnia 2008 roku Komisja Konkursowa, w skład której wchodziła: dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska, Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki, pracownicy Wydziału Architektury: dr hab. Tomasz Kukawski i dr hab. Andrzej Dworakowski, p. Anna Gromko z Działu Spraw Studenckich i Dydaktyki oraz przedstawiciele samorządu Studentów PB oceniła prace złożone w ramach w/w konkursu. Zgłoszono 41 prac. Ich autorami byli studenci prawie wszystkich wydziałów Politechniki Białostockiej.

Komisja Konkursowa wytypowała do finału 8 prac, z których ostatecznie wybrano cztery:

- **I miejsce:** Rafał Możdżyński, student grafiki, sem. III
- **II miejsce:** Krzysztof Jan Żukowski, student grafiki, sem. III
- **III miejsce:** Kamil Zaniewski, student grafiki, sem. III
- **Wyróżnienie:** Adrian Kuzyka, student zarządzania, sem. V

Zgodnie z punktem 4.3. Regulaminu Konkursu oficjalnym logotypem Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej została praca Rafała Możdżyńskiego.

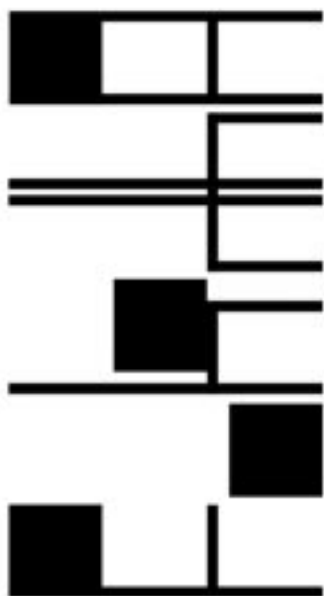
Autorzy prac, które zajęły I, II oraz III miejsce, zostaną nagrodzeni nagrodami pieniężnymi w wysokości 500zł, 300zł i 200zł. Wszyscy czterej wymienieni wyżej studenci otrzymają pamiątkowe dyplomy. Na potrzeby opublikowania wyników konkursu oraz korzystania z nowego logotypu Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej członkowie samorządu stworzyli 3-stronicowy dokument pt. „Zasady stosowania logotypu Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej”, który wraz z wersją elektroniczną logotypu umieszczony jest na stronie internetowej Samorządu Studentów Politechniki Białostockiej: [www.samorząd.pb.edu.pl](http://www.samorząd.pb.edu.pl)

oprac.: M. Karpiuk, M. Mazur, M. Motylewicz, SSPB



Koncert COMA podczas Jesieni Studenckiej  
zorganizowanej przez SSPB  
(fot. J.Gwiazdowski SAF)

# Rozstrzygnięcie konkursu na logo Koła Naukowego „Forma”



I miejsce, praca W. Ostrowskiego

Działające na Wydziale Architektury Koło Naukowe FORMA organizuje m.in. wystawy, konkursy oraz cotygodniowe panele dyskusyjne dotyczące architektury i sztuki. W związku ze zmianą zarządu, przyjęciem nowych członków, a także planami promocyjnymi Koła rozpisano konkurs na nowe logo.

Do konkursu (adresowanego do studentów Wydziału Architektury) zgłoszono 35 prac. 5 listopada 2008 r. jury w składzie: dr hab. Jarosław Perszko, dr Waldemar Regucki, Justyna Żdanuk przyznało:

- **I nagrodę** pracy autorstwa **Wacława Ostrowskiego**. Uzasadnienie: jury doceniło szczególnie trafne połączenie skrótu znaku graficznego z jego funkcją jako komunikatu, a także duży potencjał wykorzystania go w różnych mediach.
- **II nagrodę** pracy autorstwa **Adama Marquardt**. Uzasadnienie: ciekawie zastosowane liternictwo z wykorzystaniem elementu dominanty, która może funkcjonować jako samodzielna forma znaku graficznego.
- **III nagrodę** pracy autorstwa **Doroty Bahan-Dworak**. Uzasadnienie: syntetyczna forma graficzna.

Wszystkie prace zgłoszone do konkursu można było obejrzeć w hali Wydziału Architektury. Nagrody (pozycje wydawnicze ufundowane przez Agencję MARCUS) wręczono podczas gali „Belfer Roku”, zorganizowanej w ramach Jesieni Studenckiej.

Justyna Żdanuk

# Ogólnopolska Konferencja Samorządów Studentów Wydziałów Architektury

„Koalicja miast” odbyła się w dniach 28-30 listopada 2008 r. we Wrocławiu. Wzięli w niej udział przedstawiciele Politechnik: Białostockiej, Gdańskiej, Poznańskiej, Szczecińskiej, Śląskiej, Warszawskiej, Wrocławskiej. Politechnikę Białostocką reprezentowały studentki: Martyna Dziak oraz Justyna Żdanuk.

Było to czwarte spotkanie „Koalicji Miast” (ostatnie odbyło się w 2006 r. w Białymstoku). Po dwóch latach przerwy pojawiła się konieczność ponownego ustalenia założeń programowych oraz wybranie nowych przedstawicieli.

Celem konferencji było poznanie charakteru poszczególnych politechnik, a także zawiązanie współpracy, dążącej do stworzenia przedstawicielstwa reprezentującego stanowisko studentów wydziałów architektury w Polsce, dzięki czemu powstanie szansa realnego wpływu na jakość kształcenia. Zacieśnienie współpracy to także międzyuczelniane warsztaty, konferencje naukowe, wyjazdy dydaktyczne oraz przepływ informacji naukowych. Cennym punktem konferencji były prezentacje wydziałów architektury, co pozwoliło na wypunktowanie mocnych oraz słabych stron danego wydziału wraz z jego charakterem i innowacjami. Dwa panele dyskusyjne pozwoliły na wymianę doświadczeń. Pierwszy, dotyczący warunków materialnych, kadry naukowej, możliwości zmian i wpływania na nie przez studentów, udowodnił mocną pozycję białostockiego wydziału. Drugi panel dotyczył zagadnień związanych z praktyką zawodową, uzyskiwaniem uprawnień, przynależnością do Izby Architektów po ukończeniu I stopnia studiów.

Konferencję zakończyło wybranie trzyosobowego zespołu, którego zadaniem będzie stworzenie statutu oraz zorganizowanie kolejnej „Koalicji”. Rozpoczęto także pracę nad stroną internetową oraz sposobem prawnego usankcjonowania przedstawicielstwa Samorządów Studentów Wydziałów Architektury w Polsce.

Justyna Żdanuk

„Koalicja Miast” – obrady



# Koło „Ciepłownik” w Chłodni Białystok

Powstałe w październiku ubiegłego roku koło CIEPŁOWNIK nieustannie rozwija swoją działalność. W listopadzie 2008 r. członkowie koła wybrali się do białostockiej chłodni, po której oprowadzał inż. Władysław Samojluk.

Czym uzasadniona jest wizyta „ciepłowników” w przedsiębiorstwie chłodniczym? Otóż w programie studiów realizowanych na kierunku inżynieria środowiska głównym obszarem zainteresowania są sieci i instalacje zapewniające odpowiednie warunki do przebywania ludzi i realizacji procesów technologicznych. Inżynierowie tego kierunku zajmują się dostawą ciepła, wody, gazu (jako źródła energii) i powietrza, a także usuwaniem szkodliwych substancji, np.: poprzez kanalizację czy odciągi miejscowe. Chłodzenie jest jednym z procesów mających na celu dostarczenie poprzez instalację wentylacyjną lub klimatyzacyjną powietrza o odpowiednich parametrach. Chłodnictwo jest przedmiotem nauczania na kierunku inżynieria środowiska. W skład instalacji chłodniczej wchodzi natomiast urządzenia dobrze znane studentom z wcześniejszych zajęć. Sprężarki, pompy wspomagające obieg, czy też wentylatory wspomagające proces skraplania czynnika chłodniczego to dobrze znane studentom maszyny przepływowe, zaś skraplacze i parowniki to nic innego, jak wymienniki ciepła. Jeśli wziąć pod uwagę, że znajomość współpracy tych urządzeń w jednej instalacji jest przedmiotem nauczania różnych przedmiotów zawodowych, to obserwowanie pracy instalacji chłodniczej w praktyce, jest naturalnym rozwinięciem zainteresowań zawodowych studentów z koła „Ciepłownik”.

Zwiedzający Chłodnię Białystok studenci obejrzeli urządzenia, hale chłodni i sprawdzili, jak zimne potrafią być niektóre przewody. Na koniec uścisnęli prawice przejeżdżającym właśnie półtuszom wieprzowym, pożegnali Pana inżyniera i wrócili na uczelnię kontynuować zgłębianie wiedzy teoretycznej oraz planować kolejne wyjazdy naukowe.

A. Demianiuk

Ilustracja procesu intensywnego  
wytężenia umysłowego ...



# rozmaitości

## Dyplomy ukończenia studiów

28 listopada 2008 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów absolwentom studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, którzy obronili prace w roku 2008. Na kierunku elektrotechnika prace obroniło 104 magistrów inżynierów i 61 inżynierów, natomiast na kierunku elektronika i telekomunikacja 89 magistrów inżynierów i 41 inżynierów. Szczególne wyróżnienie i gratulacje od władz wydziału otrzymał Adam Kostro, który ukończył studia z oceną celującą na dyplomie. W uroczystości wzięli udział świeżo upieczeni absolwenci, ich rodziny i przyjaciele oraz władze wydziału.

Dziekan Wydziału dr hab. inż. Mirosław Świercz, prof. PB, podczas mowy gratulacyjnej zachęcał absolwentów, aby w ramach przyszłej kariery zawodowej podtrzymywali ścisłe kontakty z Uczelnią i Wydziałem.

oprac. dr inż. S. Kwiećkowski

## Spotkanie studentów wydziału zarządzania z prezesem firmy Pronar

16 grudnia 2008 r. studenci IV i V roku Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej, w ramach zajęć z przedmiotu „Technika i organizacja handlu zagranicznego”, odwiedzili jedno z największych podlaskich przedsiębiorstw produkcyjnych – Pronar Sp. z o.o. w Narwi. Celem spotkania było uzyskanie informacji na temat organizacji handlu zagranicznego w przedsiębiorstwie. Podczas wizyty studenci wysłuchali wykładu wygłoszonego przez Prezesa Rady Właścicieli – Sergiusza Martyniuka.

Pan Prezes w swoim wystąpieniu podkreślił, iż współcześnie drogę do osiągnięcia sukcesu zawodowego skraca w głównej mierze nieustanne dokształcanie się celem nabycia umiejętności elastycznego dostosowania się do zmieniających się potrzeb rynku. Zaakcentował potrzebę współdziałania ludzi nauki z przedsiębiorcami. Jednocześnie w walce o konkurencyjną przestrzeń rynkową należy pamiętać, że z „małego” można uczynić „wielkie”. Studenci zadali Prezesowi kilka znaczących pytań, m. in. o: początki działalności przedsiębiorstwa, perspektywy rozwoju, wpływ ogólnoswiatowego kryzysu finansowego na funkcjonowanie przedsiębiorstwa. Pan Martyniuk chętnie udzielał odpowiedzi. W konkluzji stwierdził, że mimo kryzysu niezmiennie istnieje popyt na produkty jego firmy. Po wykładzie studenci zapoznali się z pracą działu handlu zagranicznego oraz zwiedzili halę produkcji ciągników i przyczep oraz innych maszyn rolniczych na skalę globalną, które stanowią podstawę działalności wspomnianego przedsiębiorstwa.

oprac. dr Elżbieta Skąpska

Komentarze studentów:

*„Kluczem do powodzenia zarówno na rynku krajowym, jak i zagranicznym okazuje się, iż jest nie tylko trafny pomysł i wykształcenie, ale także ambitna, kreatywna załoga, oddana z pasją pracy” (ZiM, sem 9).*

*„Dzięki spotkaniu mogliśmy dostrzec obszary braków zdolności i wiedzy przeciętnego studenta oraz zdobyć wskazówki ukierunkowujące dalszą edukację” (grupa II, Z, II stopnia, sem. 1).*

*„Widząc z bliska działalność dużego przedsiębiorstwa uświadamiamy sobie jak trudne i pracochłonne jest zarządzanie firmą. Spotkanie z prezesem Pronaru ukazało nam aspekty, które są kluczowe w osiągnięciu sukcesu” (grupa I, Z, II stopnia, sem. 1).*

## Podsumowanie dnia kół naukowych WZ

22 stycznia 2009 r. w Hali Berlin odbył się Dzień Kół Naukowych Wydziału Zarządzania. Organizatorami akcji byli członkowie Studenckiego Koła Naukowego Zarządzania Produkcją i „Młody Inwestor”. Swoje dorobek naukowy i organizacyjny zaprezentowały następujące koła:

- Studenckie Koło Naukowe „Turysta”
- Studenckie Koło Naukowe „Młody Inwestor”
- Studenckie Koło Naukowe „FORMACJA”
- Studenckie Koło Naukowe Zarządzania Produkcją

- Studenckie Koło Naukowe Finansów i Rachunkowości
- IEESN

Celem akcji było zachęcenie wszystkich studentów Wydziału Zarządzania do aktywnego udziału w ruchu studenckim Politechniki Białostockiej.

oprac. dr Elżbieta Skąpska

### TME – konkurs na pracę dyplomową

W lutym 2009 roku rozstrzygnięto IV edycję ogólnopolskiego konkursu stypendialnego zorganizowanego przez firmę TRANSFER MULTISORT ELEKTRO-NIK (TME) na najlepszą pracę dyplomową. Jednym z trzech laureatów został student V roku Wydziału Elektrycznego PB – Mariusz Piotr Lasota.

Ideą konkursu jest sponsorowanie prac dyplomowych: najciekawszych, najbardziej nowatorskich, obejmujących jak najwięcej dziedzin elektroniki i techniki. W konkursie, w którym wzięły udział uczelnie z całej Polski, stypendium wygrały prace studentów: z Politechniki Gdańskiej, Politechniki Białostockiej i Wojskowej Akademii Technicznej. Mariusz Lasota przedstawił pracę pt.: „Sterowanie pojazdem mobilnym drogą radiową – projekt i wykonanie”, którą realizuje pod kierunkiem dr. inż. Wojciecha Wojtkowskiego z Katedry Automatyki i Elektroniki WE. Temat pracy i przedstawione założenia spotkały się z dużym zainteresowaniem firmy TME, która zadeklarowała chęć zakupu pełnego projektu do wdrożenia komercyjnego.

Zgodnie z regulaminem konkursu Katedra Automatyki i Elektroniki, w której student realizuje swoją pracę dyplomową otrzyma w prezencie aparaturę pomiarową lub inne wybrane przez siebie produkty dostępne w sprzedaży w firmie TME, o wartości rynkowej 2000 PLN.

oprac. prof. dr hab. inż. M. Busłowicz

### Erasmus – nowe możliwości

Dnia 19 lutego 2009 r. Politechnikę odwiedziło dwóch wykładowców z Uniwersytetu w Coventry w Wielkiej Brytanii. Spotkanie z udziałem gości oraz naszych nauczycieli zainteresowanych wymianą w ramach Erasmusa odbyło się na Wydziale Mechanicznym. Pan Richard Gatward zaproponował rozpoczęcie współpracy między obiema instytucjami poprzez wymianę dwóch studentów z każdej strony z kierunków technicznych i informatycznych. Ostatecznie naszym Wydziałowym Koordynatorom ds. Erasmusa udało się wynegocjować 4 miejsca dla studentów trzeciego roku studiów pierwszego stopnia. W ramach nowej umowy z Coventry University Politechnika będzie mogła wysłać po jednym studentie trzeciego roku studiów pierwszego stopnia z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Elektrycznego, Informatyki oraz Mechanicznego. Dzięki podpisanej umowie, studenci PB będą mogli uzyskać dyplom Uniwersytetu w Coventry (po spełnieniu wymagań ustalonych przez brytyjską uczelnię).

oprac. M. Malinowska

*fol. T. Jastrzębski*



## Final Project Erasmusów

Kolejny raz odbyły się oficjalne zaliczenia tzw. Final Project studentów zagranicznych studiujących na Wydziale Elektrycznym PB w ramach programu Erasmus. Tym razem przystąpili do nich trzej studenci z Hiszpanii (University of Cordoba, University of Castilla-La Mancha): Ivan Sanchez Moyano, Rafael Jurado Bello i Francisco Javier Molina. W minionym semestrze, pod kierownictwem dr. Marcina Sulkowskiego, opracowywali projekty instalacji elektrycznych w różnych budynkach mieszkalnych z uwzględnieniem norm i przepisów hiszpańskich.

Na egzaminie zaprezentowali efekty swoich prac i odpowiadali na szczegółowe pytania członków komisji egzaminacyjnej (na zdjęciu od lewej): M. Sulkowskiego, prof. Brunona Lejdego (kierownika Zakładu Elektroenergetyki) i dr. Jarosława Ma-

kala (koordynatora ds. Erasmus). Dobre i bardzo dobre oceny zostały potwierdzone odpowiednim certyfikatem. Ta forma przedmiotu cieszy się dużym powodzeniem wśród studentów hiszpańskich, którzy zazwyczaj wybierają tematy z elektroenergetyki oraz automatyki i elektroniki. Większość z 22 „Erasmusów” zapisanych na semestr zimowy 2008/2009 na naszym wydziale, zaplanowało taki projekt w swoim Learning Agreement, a kolejni już zapowiedzieli przyjazd na semestr letni.

oprac. dr inż. J. Makal  
zdjęcia M. Bujanowski





**BIALYSTOK TECHNICAL UNIVERSITY, FACULTY OF ELECTRICAL ENGINEERING**

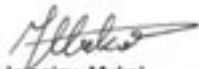
WIEJSKA 45D 15-351 BIALYSTOK,

Fax: +48 85 746 94 00, Tel.: +48 85 746 93 60, <http://we.pb.edu.pl>

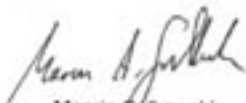
Białystok, February 12, 2009

## CONFIRMATION

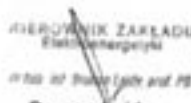
This is to confirm that **Rafael Jurado Bello**, student of **University of Cordoba (Spain)**, was registered in the winter semester 2008/2009 as the Erasmus student at **Bialystok Technical University (Poland)**, Faculty of Electrical Engineering for a subject called **Final Project**. He elaborated the **Project of Electrical Installation in Residential Building** under supervision of **Marcin Sulkowski**. After the presentation and discussion on this work the exam committee has decided to evaluate the result as **VERY GOOD (4,5/B – local/ECTS scale)**. The amount of work corresponds to **12 ECTS points**.



**Jarosław Makal**  
PhD. Eng., assistant professor  
Pełnomocnik Dziekana ds. Erasmus  
Wydział Elektryczny  
Białystok Technical University  
e-mail: [jaromaka\(+\).pb.edu.pl](mailto:jaromaka(+).pb.edu.pl)



**Marcin Sulkowski**  
PhD. Eng., assistant  
Department of Power Engineering  
Faculty of Electrical Engineering  
Białystok Technical University  
e-mail: [masulek\(+\).pb.edu.pl](mailto:masulek(+).pb.edu.pl)



**Brunon Lejdy**  
DSc. PhD. Eng., professor  
Chief of Department of Power Engineering  
Faculty of Electrical Engineering  
Białystok Technical University  
e-mail: [blejdy\(+\).pb.edu.pl](mailto:blejdy(+).pb.edu.pl)

## Z archiwalnej teki

1 grudnia 1949 roku powstała Prywatna Wieczorowa Szkoła Inżynierska, na podwalinach której w 1974 roku utworzono Politechnikę Białostocką. W 2009 roku Politechnika Białostocka obchodzi 60-lecie swojej działalności. Co się działo przez te lata? Jak w minionych dziesięcioleciach przebiegało życie w naszej Uczelni? Tę część naszego pisma chcielibyśmy poświęcić zdjęciom dokumentującym historię Politechniki Białostockiej. Chcemy oddać cześć ludziom i wydarzeniom, dzięki którym staliśmy się największą uczelnią techniczną w regionie. Prosimy o nadsyłanie zdjęć, wspomnień oraz anegdotek wyszukanych w Państwa pamięci. Zapraszamy do współpracy,

Redakcja



Dziekanat przy ul. Grunwaldzkiej.

### Kolejna jesień...

W pierwszych kilkunastu latach istnienia uczelni funkcjonował tylko jeden dziekanat obsługujący wszystkich studentów. Gdy w 1964 roku Wydział Budownictwa wyprowadził się do siedziby przy ulicy Sosnowej – utworzył tam dziekanat tylko dla swojego wydziału. W budynku głównym przy ulicy Grunwaldzkiej pozostały nadal Wydziały Budownictwa i Elektryczny. Powyższe zdjęcie wykonano właśnie w budynku głównym. Przedstawia wnętrze Dziekanatu Ogólnotechnicznego dla studentów Wydziału Budownictwa i Elektrycznego. „Dziekanką” jest pani Irena Pawluczuk, która na zdjęciu rozmawia przez telefon. Przy maszynie do pisania (dłuuugi wałek!) pracuje nasza kadrowa – pani Luba Domańska. Panie prowadziły swoje biura w tym samym pomieszczeniu. Nad notatkami, a może nad studencką pracą pochylał się dr inż. Jerzy Niebrzydowski – Prodziekan Wydziału Elektrycznego. Na zawałonych teczkach biurkach znalazło się miejsce na wazonik z astringami, więc to jesień. Rozpoczyna się dziewiętnasty rok akademicki w historii uczelni. Autor zdjęcia nieznany.

Jest 1969 rok. Oficjalna nazwa uczelni to: Wyższa Szkoła Inżynierska w Białymstoku. Funkcję Rektora pełni doc. dr inż. Włodzimierz Chomczyk. Trzema wydziałami kierują:

- doc. dr inż. Wiesław Nowara – Dziekan Wydziału Budownictwa,
- doc. dr inż. Henryk Dzierżek – Dziekan Wydziału Elektrycznego,
- doc. dr inż. Henryk Popko – Dziekan Wydziału Mechanicznego.

oprac. Mirosław Bujanowski

Katedra Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii, WE

# Pamiętam takie zdjęcia ...

Wspomnienia pana Piotra Sawickiego, artysty fotografa, który w latach 1970-1990 pracował w naszej Uczelni.

## Jak Pan trafił na Uczelnię?

Rozpocząłem studia na Politechnice w 1969 r., wówczas była to jeszcze Wyższa Szkoła Inżynierska. Wtedy po dyplomie magistra trzeba było jechać do Warszawy, ale były w Białymstoku wyższe studia inżynierskie. W '66 roku zdałem dobrze egzamin wstępny, pamiętam, że byłem chyba 3 na liście... No i na tym się skończyło, że dobrze zdałem (*tu Pan Sawicki uśmiecha się szeroko*). Do roku '68 byłem na studiach dziennych, skończyłem drugi rok a raczej to studia mnie skończyły... W myśl zasady, że elektryk myli się dwa razy: „raz, jak wybiera zawód, a drugi raz, jak go prąd kopnie”. Nie nadawałem się na studia techniczne. W '69 roku przenieśliem się na studia wieczorowe oraz idąc śladami ojca zacząłem pracę w Teatrze Lalek. Tam pracowałem do roku '70. Potem była redukcja etatów i przeszedłem do pracy w Politechnice. Nie ukrywam, że trochę pomógł mi brat, który znał wspaniałego człowieka, pana mgr. inż. Janusza Klentak. Pan Klentak przyjął mnie do tworzonoego Zakładu Nowych Technik Nauczania. W zakładzie pracowali również trzech moi koledzy: Staszek Bielawski, Wojtek Dryl i Kazio Żarnowski.

## Czym się Pan zajmował?

Fotografią!

## Co robił artysta fotografik na uczelni technicznej?

Artysta?! Jaki tam ze mnie wtedy był artysta?! Chociaż jako człowiek dwudziestoparoletni miałem aspiracje i starałem się swoją pracę wykonywać jak najlepiej. Przemycać wartości ponadczasowe we wszystkim, co robiłem... Jeździłem na obozy studenckie, uczyłem studentów robić dokumentację zdjęciową. Teraz z przyjemnością patrzę na te czasy. Studenci interesowali się fotografią, na Krakowskiej była ciemnia, studium i laboratorium.

Budowa kampusu przy ul. Wiejskiej  
(fot. archiwum)



## A jak wyglądało wówczas życie na uczelni?

Politechnika była jedną wielką rodziną. Myślę, że warto o tym powiedzieć. Nie było takiego dystansu, może dlatego, że uczelnia nie była wtedy taka rozbudowana. Wszyscy się znaliśmy, jeździliśmy na wycieczki, kuligi, wieczorki, Andrzejki, Ostatki... Te spotkania były szalenie sympatycznie, była bardzo przyjemna atmosfera. Prężnie działał dział socjalny – to zasługa pani Krysi Przybysz – wyjazdy do teatru, wycieczki były na porządku dziennym. Dziś jest zupełnie inaczej, ale i czasy się zmieniły... W 1974 powstał Wydział Architektury, była to zasługa profesora Beldowskiego i profesora Zbigniewa Pinińskiego, który przyjechał z Krakowa. Potem pojawił się prof. Michał Gutt, na wykłady otwarte przyjeżdżała elita: prof. Zinn, prof. Halina Skibniewska, prof. Hryniewicz, prof. Ignatowicz. Byli tu i miejscowi: arch. Idzi Łukaszewicz, Jerzy Hermanowicz, pani Małgorzata Dolistowska i niezapomniany Michał Gutowski. Świetnie działał klub studencki, przyjeżdżał tu reżyser Krzysztof Krauze. Rozwijały się też inne Wydziały: Mechaniczny, Budowlany, w Kleosinie Mechanizacja Maszyn i Urządzeń Rolniczych, tzw. MUR. W Kleosinie postawiono Halę Berlin, co było wielkim wydarzeniem. Istniał klub Proton na Krakowskiej, później przemianowany na Gwint na Wiejskiej, radio Politechniki Białostockiej najpierw – radiowęzeł, na Krakowskiej, później Radio Akadera.

### **Czy pamięta Pan wydarzenia związane z otrzymaniem uprawnień i nadaniem WSI miana Politechniki Białostockiej?**

Utworzenie Politechniki nierozłącznie kojarzy mi się z profesorem Bełdowskim, który o to walczył i zabiegał. Pamiętam, jak pan Henryk Śliwka zaprojektował logo Politechniki Białostockiej: miałem do czynienia z projektami, robiłem mu odbitki fotograficzne. Najpierw powstało logo, potem projekt kampusu i makieta, która została przygotowana na wystawę na Grunwaldzkiej. Premier Jaroszewicz podpisał akt nominacji i zmianę nazwy WSI na Politechnikę. Potem odbyła się wystawa projektu pana Trzaski i Hince, a następnie zaczęła się budowa.

### **Jakie ma Pan obrazy związane z budową? Jak to jest z pamięcią fotografa?**

Myśli się obrazem i zdjęciem. Dopóki nie widzę obrazu, to np. nie pamiętam nazwisk, kiedy zobaczę obraz – od razu pojawia się informacja. Na budowie Politechniki stale się coś działo, co jakiś czas tam jeździłem i fotografowałem. Sprzęt miałem super, taki, że niejedna zachodnia agencja fotograficzna mogła mi pozazdrościć. Miałem Hasselblada, Dursta, Brauna, Jobo, najlepsze materiały negatywowe i papiery. Budowa Wiejskiej? To Rektor Bełdowski, który nieustannie jeździł, obserwował i nadzorował budowę. A przecież przyjeżdżał z Warszawy! Musiał załatwiać pozwolenia i fundusze, stale były poślizgi, gdzieś czegoś brakowało... On miał duże znajomości w Warszawie, potem sam był ministrem. Wszyscy pracownicy uczelni byli zaangażowani w tę budowę, każdy o to dbał i o tym myślał.

### **Pamiętam zdjęcie: „Mechanicy dzielni pracują na rzecz swojej Uczelni” ...**

Były czyny społeczne robione na rzecz uczelni, z udziałem studentów i pracowników. Pamiętam takie zdjęcia z budowy akademików, z hasłami. „Czyny” były uzupełnianiem mocy przerobowych, których brakowało przedsiębiorstwu realizującemu inwestycję.

### **Jak studenci podchodzili do czynów społecznych?**

Nie było problemu, studenci szli do pracy. To wcale nieprawda, że nie chcieli się angażować, oni sobie po prostu tę uczelnię budowali. Struktura Uczelni wtedy była taka, że dwa pierwsze lata studentów, to był tak zwany wydział ogólnotechniczny, wszyscy szli tym samym programem i dopiero potem dzielono na kierunki. I to studenci tych dwóch pierwszych lat budowali uczelnię. Musieli się zasłużyć, jak w terminie. Poza tym, to było też wejście w życie uczelni.

### **Czym było utworzenie Politechniki Białostockiej dla miasta, regionu?**

Myślę, że miasto dzięki temu zyskiwało na swojej jakości. Region zyskał rozgłos, tu przyjeżdżali ludzie, studiowali i zostawiali, zasilali kadrę inżynierską Białostoczczyzny. Wielu fachowców tu przyjeżdżało i oni zostawiali ślad na uczelni. O Białymstoku zaczęło się mówić jako o kolebce architektury wiejskiej.

### **Czego Pan życzy Politechnice dzisiaj?**

Aby dalej szła do przodu, znalazła swoje miejsce w społeczeństwie, i żeby społeczeństwo było zadowolone z tej uczelni i miało wymierne korzyści z jej istnienia.

**Dziękuję za rozmowę.**

rozmawiała **Agnieszka Halicka**

# ALMARIA zaprasza!

Muzeum Politechniki Białostockiej **ALMARIA** otworzyło swoje podwoje w amfiladzie I piętra Budynku Wydziału Elektrycznego.



Muzeum cieszy się dużym zainteresowaniem...  
(fot. W. Walendziuk)

Ten pełen radości nagłówek zwiastuje powstanie galerii wystawienniczej, składającej się z pięciu oszklonych i oświetlonych witryn. Wypełniliśmy je przedmiotami, które uznaliśmy za warte pokazania ze względu na ich solidność, piękno i sędziwy wiek. Nasze eksponaty związane są z szeroko pojętym hasłem – **TECHNIKA**, ale nie rezygnujemy z gromadzenia rzeczy wartych zachowania, a do tej dziedziny nie należących. Na myśli mamy tu wszelkie pamiątki dotyczące historii Naszej Uczelni. Z pewnym bowiem zażenowaniem stwierdzamy, iż jest ich niewiele.

**ALMARIA** narodziła się w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii Wydziału Elektrycznego PB.

Grupa wzajemnie wspierających się pasjonatów upychała na dno półek wyeksploatowaną aparaturę, chroniąc ją przed unicestwieniem. Zapal owych pionierów udzielił się innym. Ci następni nie byli już obojętni wobec napotykanych gdzieś staroci i trochę z politowaniem, ale zawsze z dużą dozą serdeczności, przynosili do naszej szafy: to coś w reklamówce, to w worku, to znów prosili o pomoc przy wyjmowaniu daru z samochodu. Minęło kilka lat. Nasza szafa nieśmiało wyjechała z magazynku na korytarz. Była to już szafa oszklona i dostępna wszystkim, którzy do budynku Wydziału Elektrycznego wstąpili. Radość ogromna! Wnętrze mini-muzeum przyciągało! Grono odwiedzających przyjmowało wystawę z zaciekawieniem – to studenci! Osobom starszym jawiła się na twarzach nostalgia i zaduma.

I nastąpiły dla **ALMARII** czasy szczęśliwe. W dniu 59 rocznicy powołania uczelni mogła się rozrosnąć do pięciu oświetlonych witryn i zająć godne dla siebie miejsce w najpiękniejszym korytarzu naszego budynku.

Dlaczego **ALMARIA**? Tak nazywano w średniowiecznej Europie szafę, skarbczyk czy szkatułę przeznaczoną do przechowywania szczególnie cennych przedmiotów. Nasze kolekcjonerstwo rozpoczęliśmy od zapewnienia właśnie szafy. „Na której półce szafy?” „Gdzie to jest?” „W szafie...?” „Kto ma klucz od szafy?” Tak ze sobą rozmawialiśmy, ale samo słowo – „szafa” – nie brzmi najlepiej. **ALMARIA** jest słowem starszym i zdecydowanie ładniejszym.

Muzeum – to określenie na wyrost. Naszą działalność należałoby nazwać kolekcjonerstwem, czy wręcz zbieractwem. Nie dysponujemy bowiem możliwością zakupów. To, co prezentujemy, jest cennym, lecz przecież przypadkowym zbiorem z najróżniejszych dziedzin techniki. Takim też zbiorem przez lata pozostanie.

Ku pokrzepieniu serc przypominamy, że najstarsze w Polsce Muzeum Narodowe liczy sobie 147 lat, Muzeum Okręgowe w Białymstoku lat 60, a nasze dopiero swoją działalność rozpoczyna. Nasza organizatorska działalność jest bezinteresowna, ale wypełniona pasją i optymizmem. Tą pasją pragniemy зараzić całą społeczność akademicką. Apelujemy więc do Was:

Muzeum **ALMARIA** czeka na Twój dar!  
Udokumentujmy historię Naszej Uczelni!

Na powstanie muzeum złożyła się praca, zaangażowanie i dobra wola wielu osób, którym ze względu na ich przychylność pragniemy złożyć serdeczne podziękowania. Nie wymieniamy nazwisk, myślimy bowiem, iż wszyscy, którzy odwieźdzą **ALMARIĘ** staną się naszymi przyjaciółmi.

Komitet Organizacyjny Muzeum PB **ALMARIA**:  
**Mirosław Bujanowski, Andrzej Gryczko,**  
**Wojciech Walendziuk**



Fragment kolekcji lamp elektronowych  
(fot. W. Walendziuk)

# Nominacja Belwederska dla prof. Piotra Radziszewskiego

Dr hab. inż. Piotr Radziszewski, prof. nzw. Politechniki Białostockiej otrzymał z rąk Prezydenta RP nominację profesorską.

26 lutego 2009 roku Prezydent Lech Kaczyński nadał tytuł profesora 108 nauczycielom akademickim oraz pracownikom nauki i sztuki. „*Jesteście w pierwszej grupie zawodów poważania społecznego*” – powiedział Prezydent do osób zebranych w Pałacu Prezydenckim. W uroczystości uczestniczyli także m.in. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbara Kudrycka, wiceprezes Polskiej Akademii Nauk Wojciech Stec, Przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Tadeusz Kaczorek.

Prof. dr hab. inż. Piotr Radziszewski jest uznanym w kraju specjalistą technologii i materiałów nawierzchni drogowych, jednym z najmłodszych (52 lata) profesorów belwederskich w swojej dziedzinie naukowej. Lutowa uroczystość sprawiła, że dołączył on do wąskiego grona technologów drogowych z nadaniem profesorskim.

Profesor Piotr Radziszewski studia wyższe ukończył w Politechnice Białostockiej w 1980 roku, a w 1982 roku rozpoczął tu pracę. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1989 roku, zaś w 1998 roku w Politechnice Warszawskiej na Wydziale Inżynierii Lądowej uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych. Rada Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej przeprowadziła również postępowanie w sprawie nadania tytułu naukowego profesora nauk technicznych. Od 1999 roku jest profesorem nadzwyczajnym Politechniki Białostockiej.

W okresie swojej pracy zawodowej na stałe związany był z Wydziałem Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej. Odbił także staże naukowe w *Institute of Transportation Studies* na Uniwersytecie w Berkeley (USA, 1992 r.), w *Road and Hydraulic Engineering Division* (DWW) w Delft (Holandia, 1993 r.) oraz w *Transport Research Laboratory* (TRL) w Crowthorne (Wielka Brytania, 1993 r.). Pobyty w zagranicznych ośrodkach akademickich oraz laboratoriach pozwoliły mu na rozwinięcie działań naukowych w zakresie: modyfikacji lepiszczy i mieszanek mineralno-asfaltowych, reologicznych właściwości lepiszczy i kompozytów bitumicznych, modelowanie trwałości zmęczeniowej i zastosowanie charakterystyk zmęczeniowych kompozytów do projektowania nawierzchni drogowych. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego kontynuował badania przeprowadzone w ramach prac własnych i statutowych, realizował granty Komitetu Badań Naukowych (4 jako kierownik). Brał udział jako wykładowca w seminariach naukowych organizowanych m.in. przez Politechnikę Warszawską, Politechnikę Białostocką. W ramach programu Sokrates/Erasmus wykładał w 2002 r. na Uniwersytecie da Beira Interior w Covilha, Portugalia. Ścisłe współpracuje z profesorami Politechniki Warszawskiej w ramach licznych prac naukowych i badawczych. W Politechnice Białostockiej pełnił wiele ważnych funkcji i stanowisk kierowniczych. Kierował Zakładem Budownictwa Komunikacyjnego (2001-2005) oraz Katedrą Budownictwa Drogowego i Fizyki Budowli (2007-2009). Kieruje i wykłada na Studiach Podyplomowych, których słuchaczami są drogowcy i mostowcy z całego kraju: „Utrzymanie drogowych obiektów inżynierskich” (2002/2003); „Systemowe rozwiązania w drogownictwie” (2003/2004); „Nowoczesne rozwiązania w budownictwie drogowym” (2008/2009). Wykładowcami na wymienionych studiach podyplomowych są wybitni specjaliści często pozyskiwani dzięki osobistym kontaktom prof. Radziszewskiego. W latach 2005-2008 piastował funkcję Prorektora ds. Promocji i Współpracy Politechniki Białostockiej.

Publikowany dorobek naukowy prof. Radziszewskiego liczy ponad 120 pozycji. Jest autorem lub współautorem monografii oraz podręczników takich jak: „Wykorzystanie zużytych opon samochodowych w budownictwie drogowym” (Wyd. Instytut



prof. Radziszewski odbiera nominację  
z rąk Prezydenta RP

Badawczy Dróg i Mostów), „Technologia materiałów i nawierzchni drogowych” (Ofic. Wyd. Politechniki Warszawskiej), wielokrotnie wznawianego podręcznika „Nawierzchnie asfaltowe” (Wyd. Komunikacji i Łączności), „Zmiany właściwości lepkosprężystych lepizczy modyfikowanych i mieszanek mineralno-asfaltowych w wyniku procesu starzenia” (Wyd. Politechniki Białostockiej), „Modelowanie trwałości zmęczeniowej modyfikowanych kompozytów mineralno-asfaltowych” (Wyd. Politechniki Białostockiej). Za podręcznik akademicki „Nawierzchnie asfaltowe”, autorzy, profesor Politechniki Warszawskiej Jerzy Piłat oraz prof. Piotr Radziszewski, otrzymali wyróżnienie Ministra Transportu i Budownictwa w konkursie na publikacje 2005 roku. Autor wielu artykułów naukowych publikowanych m.in. w *Archiwum Inżynierii Lądowej*, w *Polimerach* (z listy filadelfijskiej) oraz referatów naukowych (w tym na kongresach i konferencjach zagranicznych m.in. *Euroasphalt and Eurobitume Congres*, *International Conference on Solid Technology and Management*, USA oraz konferencjach krajowych m.in. na Konferencji Naukowej KILiW PAN i Komitetu Nauki PZITB w Krynicy, na cyklicznej Między-

narodowej Konferencji „Trwałe i bezpieczne nawierzchnie drogowe” organizowanej w Kielcach przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów). Był kilkakrotnie wyróżniony nagrodami ministerialnymi za publikacje książkowe, wypromowanie prac dyplomowych, magisterskich i inżynierskich.

Profesor Radziszewski jest członkiem Komisji Oceny Projektów Kluczowych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego 2007-2013 (reprezentował również Politechnikę Białostocką w Regionalnym Komitecie Sterującym opiniującym projekty ZPORR na 2004-2006), ekspertem do spraw oceny projektów infrastrukturalnych o budżecie powyżej 15 mln euro przy Ministerstwie Infrastruktury. Jest asesorem do spraw oceny projektów unijnych przy Marszałku Województwa Podlaskiego. Od 1999 roku należy do Sekcji Inżynierii Komunikacyjnej, a od 2007 roku do Sekcji Materiałów Budowlanych i Fizyki Budowli Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Od 2004 roku uczestniczy w pracach Komitetu Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Jako uznany technolog robót drogowych, prof. Radziszewski wysoko ceni sobie członkostwo w reaktywowanej współcześnie organizacji przedwojennej – Polskim Kongresie Drogowym – w Komitecie Techniki Drogowej i Nauki.

oprac. M. Rokicka

## Tytuły Honoris Causa dla prof. Kaczorka

Prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek został uhonorowany godnością doktora honoris causa Politechniki Łódzkiej oraz Politechniki Opolskiej.

**W**yżnienie tytułem doktora honoris causa jest wyrazem najwyższego uznania środowiska akademickiego dla osiągnięć naukowych i dydaktycznych. Profesor Kaczorek, jako twórca podstaw teorii sterowania oraz teorii układów dynamicznych, od lat cieszy się zasłużonym szacunkiem w kraju i za granicą. Uroczyste promocje doktora honoris causa, 3 grudnia 2008 roku na Politechnice Łódzkiej i 27 lutego 2009 roku na Politechnice Opolskiej, są najlepszym dowodem wysokiej pozycji naukowej Profesora oraz jego trwałego miejsca w historii nauki Polskiej.

oprac. M. Rokicka

# Czy potrafimy się dostosować?

## Kilka refleksji o dydaktyce w Politechnice Białostockiej

Powszechnie wiadomo, że głównym źródłem utrzymania naszej uczelni jest dotacja dydaktyczna otrzymywana z budżetu państwa i przeznaczona na kształcenie studentów. Jej wysokość zależy od liczby studentów, a ta od oferty uczelni, jej reklamy, sposobu kształcenia i oczywiście opinii jej obecnych i byłych studentów.

**R**ynek edukacyjny podlega takim samym regułom, jak i inne dziedziny gospodarki, a w szczególności handel. Zapewne ktoś powie zaraz, że uczelnia to nie sklep i nie sprzedajemy tutaj ani jabłek, ani nawet samochodów. Zgoda, ale w dobie konkurencji podlegamy paradoksalnie takim samym zasadom, jak osiedlowe sklepiki z warzywami, czy supermarkety. Szczególnie te ostatnie poświęcają wiele uwagi opiniom swoich klientów oraz wykorzystują różne techniki (m.in. data mining) do zwiększenia ilości dokonywanych zakupów.

W roku 2008 w województwie podlaskim zdawało maturę prawie 16 tys. uczniów. W związku ze spadkiem liczby urodzin można przewidywać, że co roku liczba ta będzie się zmniejszać o około 500 osób (10 tys. w 2019 r. – na podstawie liczby urodzin w latach 1989-2000 wg rocznika statystycznego).

To tak, jakby brakowało naboru na jeden duży wydział Politechniki lub Uniwersytetu, albo na jedną z mniejszych uczelni prywatnych. Obecnie w Białymstoku istnieje 12 uczelni wyższych, w Lublinie ponad 14, „tylko” 5 w Olsztynie i aż 80 w Warszawie. To dane z sąsiednich województw, a przecież podlascy maturzyści wybierają także studia w Gdańsku, Krakowie i innych miastach. Konkurencja jest bardzo duża i utrzymanie się w dobrej kondycji (czytaj: bez masowych zwolnień nauczycieli) zależy od nas wszystkich, zaczynając od władz i nauczycieli akademickich, a na administracji kończąc.

**Od sposobu i jakości kształcenia zależy, co powiedzą o nas swoim młodszym kolegom nasi obecni studenci i absolwenci.** W dobie wszechobecnej reklamy i billboardów obiecujących każdemu iluzyjny dobrobyt (w tym i szybkie zdobycie wykształcenia) coraz bardziej liczy się zdanie bezpośredniego uczestnika procesu edukacyjnego, czyli wspomnianego studenta.

Nasuują się tutaj proste pytania: **czy i w jaki sposób jesteście zainteresowani tym, co o naszej pracy dydaktycznej sądzą studenci.** Pierwsza odpowiedź nie jest trudna. Tak, jesteśmy tego bardzo ciekawi, ale najlepiej, żeby opinie były co najmniej pozytywne. W przeciwnym wypadku uważamy je za złośliwe lub bardzo stronnicze (stąd taka reakcja na ocen.pl). Poza tym, taka ocena dokonana przez studentów powinna nam pomóc dostrzec i w konsekwencji zmienić te aspekty, które wypadłyby negatywnie. Oczywiście, o ile dopuszczamy myśl o jakichkolwiek zmianach w sposobie i w treściach nauczanych tematów. Drugie pytanie jest o wiele trudniejsze: **w jaki sposób pozyskać w miarę obiektywne i przez to cenne uwagi o naszej pracy dydaktycznej?** Istnieje co prawda ankieta *Oceny przedmiotu i nauczyciela*, ale konia z rzędem temu, kto pokaże jej wpływ na przydział obciążeń dydaktycznych lub na decyzję o mianowaniu na stanowisko dydaktyczne, nie wspominając już o regulacjach płacowych. Od kilku lat władze uczelni mówią o konieczności opracowania i wdrożenia internetowej ankiety, a także jej dalszym wykorzystaniu w celu nieustannego podnoszenia poziomu dydaktyki. Być może jeszcze w tym roku akademickim taka ankieta będzie dostępna w systemie USOS, ale musi ona być anonimowa, dobrowolna oraz powinna przynosić konkretne efekty (sprzężenie zwrotne). Jednak, jak dotąd, nie wykorzystujemy tego ważnego źródła informacji oraz potężnego mechanizmu mogącego zwiększyć atrakcyjność uczelni.

Do pogarszającej się sytuacji demograficznej „dołożyła się” reforma systemu oświaty, która spowodowała drastyczne obniżenie poziomu wiedzy kandydatów przyjmowanych na pierwszy rok studiów. Konieczne, ale nie wystarczające, okazały się zajęcia wyrównawcze z matematyki. Warto byłoby nauczyć studentów I roku jeszcze więcej fizyki (szczególnie na tzw. twardych wydziałach: elektrycznym, mechanicznym, budownictwa i informatyki). Dotychczasowe treści i sposoby nauczania również muszą ulec zmianie, bo nie można bez „strat ilościowych” wymagać tych samych umiejętności i wiedzy od obecnych studentów.

Proces boloński, mający na celu m.in. zapewnienie uznawalności dyplomów i certyfikatów systemów edukacji wyższej poszczególnych państw Unii Europejskiej, spowodował, że inżyniera musimy wykształcić w ciągu 7 semestrów, a do uzyskania tytułu magistra wystarczy dodać kolejne 3 semestry i to niekoniecznie (!) w tej samej specjalności. Wydaje się, że absolwent tych studiów będzie się znacznie różnił od swojego kolegi z poprzednich jednolitych studiów magisterskich.

Podział studiów na trzy stopnie (licencjackie/inżynierskie, magisterskie i doktoranckie) wymaga określenia najważniejszych cech „końcowego produktu”, czyli absolwenta, a następnie dostosowania do nich programu nauczania. Określenie kompetencji po każdym etapie kształcenia wymaga, aby w programach wszystkich przedmiotów znalazły się wyraźnie określone umiejętności, jakie student nabywa po uzyskaniu zaliczenia. Również forma zaliczenia powinna być zgodna z oczekiwanymi umiejętnościami (jeśli np. oczekujemy, że student nauczy się w laboratorium obsługi aparatury pomiarowej, to w tym zakresie zaliczenie nie może polegać na sprawdzaniu wiadomości teoretycznych). W praktyce opracowanie nowych programów studiów sprowadziło się do takiej modyfikacji dotychczasowych planów, aby zapewnić obciążenia dydaktyczne nauczycieli, spełnić kolejne standardy nauczania i uzyskać wskaźniki ekonomiczne satysfakcjonujące administrację uczelni (m.in. wykłady, jakie są najtańszą formą kształcenia, powinny stanowić 50% wszystkich godzin w planie studiów).

Czy ktoś zasięgał opinii studentów? Czy prowadzono rozmowy z przedsiębiorcami o ich oczekiwaniach w stosunku do naszych przyszłych absolwentów? Czy wykorzystywano jakiegokolwiek opracowania socjologiczne o potrzebach na rynku pracy w przyszłości? Czy przygotowujemy studentów do samokształcenia i kształcenia ustawicznego? Czy nasz absolwent potrafi dobrze zaprezentować siebie, swoje zdanie, pomysł lub projekt? Czy w czasie studiów miał on możliwość pracy w zespole opracowującym konkretny projekt? Czy oferujemy chociaż najprostsze elementy kształcenia na odległość (tzw. e-learning)? Nie oczekuję odpowiedzi na te i podobne pytania. Są one wyrazem oczekiwań co do sposobu projektowania programów i zajęć akademickich oraz korzystania z najlepszych źródeł danych i informacji.

fot. B. Fijołek SAF



W obecnym czasie nie wystarczy tylko trwać na rynku, trzeba się nieustannie rozwijać i być wyczulonym na opinie swoich klientów. W przeciwnym wypadku okaże się, że nie będziemy mieli gdzie pracować.

doc. dr inż. **Jarosław Makal**

# Moja pasja – moją pracą – Radio AKADERA

Do Akadery trafiłam w roku 1996, tuż po rozpoczęciu studiów dziennikarskich. Na korytarzu prowadzącym do redakcji spotkałam Adama Klimiuka. Stał w półmroku, uśmiechnął się – to dodało mi otuchy. Nie miałam wtedy pojęcia, jak radio się tworzy – co otwarcie przyznałam podczas rozmowy kwalifikacyjnej z ówczesnym szefem programowym stacji – Wojtkiem Kujałowiczem. Ten stwierdził, że głos mam dobry – mogę więc zostać, rozejrzeć się, może znaleźć coś dla siebie.

Od 13 lat współtworzę Akadere, a magia radia coraz bardziej mnie inspiruje.

Pierwsza konferencja prasowa, na którą trafiłam dotyczyła Telewizji Białostok. Właśnie wtedy ruszał nasz program regionalny. Później były noce spędzone na sesjach Rady Miejskiej, gorączkowe relacje z głośnych procesów – chociażby: „Dziada”. W tym czasie współpracowaliśmy z BBC, trafiało tam sporo materiałów z Akadery. W redakcji pracowało dużo ludzi: trzech wydawców i kilku reporterów ... było tłoczno... Pamiętam studenta, który chciał zostać reporterem, a ja dostałam go pod opiekę. To był naprawdę gorący dzień, jakaś awantura między politykami, istotne rozstrzygnięcia dla miasta, zwołana naprędce konferencja prasowa. Biegliśmy z miejsca na miejsce, po drodze zdając relacje do serwisów. Chłopak był zszokowany tempem pracy. Więcej się w radiu nie pojawił... Ale są dziesiątki takich, którzy właśnie w Akaderze radio pokochali i oddali mu się na długie lata, a nawet na całe życie.

Pamiętam szalone, nocne programy autorskie, rozmowy o radiu do białego rana. Kiedyś robiliśmy reportaż o kobietach lekkich obyczajów. Okazał się rewelacyjny, ale nie odważyliśmy się go wyemitować. W Akaderze spotkałam mnóstwo niezwykłych, inspirujących ludzi. Dziennikarstwa uczyły mnie: Aneta Kokot – wtedy Supranowicz i Iza Pruchnicka – kiedyś Kowalska. Był też Robert Piwko, który do pracy w Akaderze mnie namówił. Ówczesny szef, Krzysztof Połubiński, który kierował radiem przez 20 lat, dawał mi szerokie możliwości rozwoju – praktycznie we wszystkich dziedzinach radiowej działalności; byłam dziennikarką, prowadziłam liczne programy autorskie, wywiady... tysiące godzin przed mikrofonem. Wpadki antenowe? Zdarzają się zawsze. Te, które przychodzą mi do głowy, nie nadają się do druku...

Radio – to miejsce niezwykle. Gdy zapala się lampka z napisem: „cisza” i słowa zaczynają płynąć gdzieś tam w przestrzeń – rodzi się niezwykła więź między mówiącym i słuchającym – tak jak byliby tylko we dwójkę na świecie. Radio – teatr wyobraźni. Myślę, że dzisiejsza cywilizacja obrazkowa odsuwa je na margines. Ale na pewno nie zniszczy go – przyjaciela nocnych marków, kierowców, urzędników, sklepowych. „Akadera” – to miejsce magiczne. Ludzie, którzy tu trafiają zwykle zostają na długo. Sama miałam pracować tylko do końca studiów, tymczasem minęło 13 lat. Pojawiało się sporo ciekawych propozycji pracy w innych miejscach, niektóre „nie do odrzucenia”. Dlaczego jednak zostałam? Może to przeznaczenie?

„Akadera” istnieje już 45 lat – ma świetną markę, nie bez dużej przesady mogę powiedzieć, że legendarną. Szalone czasy pirackiej emisji, kiedy to byliśmy w mieście stacją kultową, słuchaną przez wszystkich – nie wrócą. Teraz nie jesteśmy jedyni – w białostockim eterze można znaleźć kilkanaście rozgłośni – w tym kilka ogromnych, ogólnopolskich koncernów.

Julitta Grzywa



Jak wypracować dla siebie ważne miejsce wśród nich? Kierunek już mamy. Jesteśmy w czołówce, jeśli chodzi o słuchalność w grupie wiekowej 14-25 lat. I gramy rocka! Myślę, że przyszedł czas, aby przypomnieć ludziom, że istniejemy, odkurzyć markę.

W tym roku przypadają 45 urodziny Radia Akadera. W każdą niedzielę od 17-tej proponujemy rozmowy z twórcami rozgłośni, ludźmi, którzy pracowali w niej przez wiele lat. Zapraszam w tę sentymentalną podróż. Na naszej stronie internetowej uruchomiliśmy też zakładkę dotyczącą jubileuszu. Chcemy zachęcić wszystkich do dyskusji na temat radia. Jakie powinno być? Dla kogo grać, o czym mówić, jakie problemy poruszać? Okrągły jubileusz – to dobry moment na to, aby zatrzymać się na chwilę i zadać sobie parę istotnych pytań dotyczących przyszłości. Mam nadzieję, że w tej rozmowie weźmie udział jak największej osób i że narodzą się z tego kolejne ciekawe pomysły. [www.akadera.bialystok.pl](http://www.akadera.bialystok.pl)

**Julitta Grzywa**

od stycznia br. kieruje Radiem AKADERA

\* \* \*

### **Zapraszamy do słuchania Akademii Studiowania –**

cyklicznej audycji przybliżającej problematykę studiów w Polsce, stypendiów zagranicznych, procesu bolońskiego i ECST.

Audycji można słuchać w każdy czwartek o godzinie 9.15 (powtórka godz. 19.15).

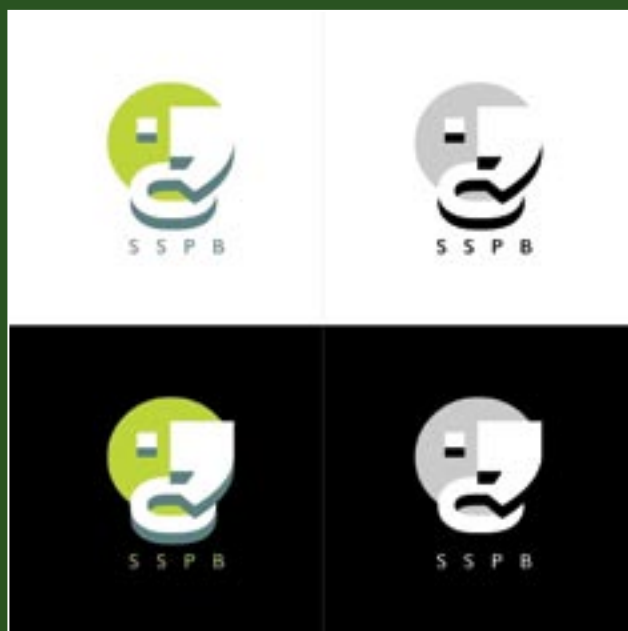


Wojciech Burakowski, pierwszy szef techniczny  
Radia Akadera, naprawia konsolę

I miejsce: Rafał Możdżyński



II miejsce: Krzysztof Jan Żukowski



III miejsce: Kamil Zaniewski



Wyróżnienie: Adrian Kuzyka



fotografie: 1. mgr inż. Andrzej Gładyszewski przy stanowisku bada wskazania tensometrów w zależności od typu kleju i sposobu klejenia (ul. Grunwaldzka, laboratorium w pok. 210, rok 1972 lub 1973) • 2. Rektor WSI prof. Tadeusz Bełdowski (z lewej) gości Rektora Akademii Medycznej w Białymstoku prof. Piotra Boronia (z prawej). Możliwości nowoczesnej maszyny cyfrowej ODR 1204 omawia mgr Jan Leszczyński (ul. Grunwaldzka, sala 209, 1971 r.) • 3. Sanitariuszki – pracownice WSI wybiegają z budynku przy ul. Grunwaldzkiej 11/15 podczas ćwiczeń obrony cywilnej (lata 70.) • 4. Inauguracja Roku Akademickiego 1974/75. Przedstawiciel MNIŚW wręcza Rektorowi Bełdowskiemu akt nadania uczelni nazwy „Politechnika Białostocka” (październik 1974 r.) • 5. Hala Obrabiarek Wydziału Mechanicznego dobudowana do budynku na Grunwaldzkiej w 1964r. Wśród obrabiarek było tu wiele roślin, a nawet klatki z ptaszkami (1975 r.)

*Zdjęcia pochodzą z archiwum inż. Mirosława Bujanowskiego, któremu Redakcja dziękuje za życzliwość i opowieści o historii PB.*